

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มที่รับทอผ้า จำนวน 30 ราย การสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่ม จำนวน 3 ราย และสมาชิกที่รับเย็บผ้าจำนวน 4 ราย รวมจำนวนทั้งสิ้น 37 ราย ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองและข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง จะนำมาบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสมาชิกของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว
- ส่วนที่ 2 ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง
- ส่วนที่ 3 ผลตอบแทนจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง
- ส่วนที่ 4 ประสิทธิภาพการในอนาคต
- ส่วนที่ 5 การประเมินโครงการลงทุน
- ส่วนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสมาชิกของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว

ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ตำบลที่อยู่ ลักษณะการประกอบอาชีพ ที่มาของความรู้และเทคนิคในการทอผ้า ปริมาณในการรับทอผ้า สาเหตุที่ไม่สามารถรับทอผ้าได้สม่ำเสมอ แหล่งวัตถุดิบ วิธีการจัดจำหน่าย การกำหนดราคาขาย โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4-1 ถึง 4-10

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0.00
20-29 ปี	0	0.00
30-39 ปี	5	16.67
40-49 ปี	15	50.00
50-59 ปี	8	26.67
60 ปี ขึ้นไป	2	6.67
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 15 ราย คิดเป็น ร้อยละ 50.00 อายุระหว่าง 50-59 ปี มีจำนวน 8 ราย คิดเป็น ร้อยละ 26.67 อายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 2 ราย คิดเป็น ร้อยละ 6.67 และอายุระหว่าง 30-39 ปี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็น ร้อยละ 16.67

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	7	23.33
ประถมศึกษา	18	60.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	16.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	0.00
ปริญญาตรี	0	0.00
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 18 ราย คิดเป็น ร้อยละ 60.00 ระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 7 ราย คิดเป็น ร้อยละ 23.33 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 ราย คิดเป็น ร้อยละ 16.67

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับตำบลที่อยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำบล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ตำบลหาดเสี้ยว	2	6.67
ตำบลหนองอ้อ	3	10.00
ตำบลป่าจิว	6	20.00
ตำบลแม่สิน	9	30.00
ตำบลท่าชัย	6	20.00
ตำบลแม่สำ	4	13.33
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย อยู่ตำบลแม่สิน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตำบลป่าจิว จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตำบลท่าชัย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตำบลแม่สำ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตำบลหนองอ้อ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตำบลหาดเสี้ยว จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับลักษณะการประกอบอาชีพการทอผ้าพื้นเมือง

ลักษณะการประกอบอาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อาชีพหลัก	2	6.67
อาชีพเสริม	28	93.33
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย โดยประกอบอาชีพทอผ้าพื้นเมืองเป็นอาชีพเสริม จำนวน 28 ราย คิดเป็น 93.33 คือจะถักผ้าหลังจากที่ว่างจากการทำอาชีพหลัก คือการทำนา การค้าขาย และส่วนที่เหลืออีกจำนวน 2 ราย จะประกอบอาชีพทอผ้าพื้นเมืองเป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ 6.67 คือประกอบอาชีพทอผ้าตลอดทั้งปี

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการที่มาของความรู้และเทคนิคในการทอผ้า

ที่มาของความรู้และเทคนิคการทอผ้า	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พ่อแม่และบรรพบุรุษ	24	80.00
สามีหรือภรรยา	0	0.00
เพื่อนบ้าน	1	3.33
ศึกษาด้วยตนเอง	0	0.00
ญาติ	3	10.00
ได้รับการอบรมจากหน่วยงานอื่นๆ	2	6.67
อื่นๆ (ระบุ).....	0	0.00
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย เป็นผู้ที่ได้รับความรู้และเทคนิคในการทอผ้าจากพ่อแม่และบรรพบุรุษ จำนวน 24 ราย คิดเป็น 80.00 จากญาติ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ได้รับการอบรมจากหน่วยงานอื่นๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากเพื่อนบ้าน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปริมาณในการรับทอผ้าสม่ำเสมอหรือไม่

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สม่ำเสมอ	12	40.00
ไม่สม่ำเสมอ	18	60.00
รวม	30	100

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 ราย มีผู้รับทอผ้ากับทางกลุ่มไม่สม่ำเสมอ จำนวน 18 ราย คิดเป็น ร้อยละ 60 และ รับทอผ้าสม่ำเสมอ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปริมาณการผลิตไม่สม่ำเสมอเนื่องจาก

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การว่าจ้างหรือสั่งทำ	14	77.78
เทศกาลท่องเที่ยว	3	16.67
อื่นๆ ไปรตระบุ..ทำอาชีพหลัก.....	1	5.56
รวม	18	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 18 ราย ไม่ได้รับโทรศัพท์กับทางกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเป็นการว่าจ้างหรือสั่งทำ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 เนื่องจากเทศกาลท่องเที่ยว จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอื่นๆ คือ การทำอาชีพหลัก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับวัตถุดิบ คือ ด้าย

แหล่งวัตถุดิบ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผลิตขึ้นเอง	0	0.00
ซื้อจากพ่อค้าคนกลาง	2	6.67
ซื้อจากทางกลุ่ม	28	93.33
อื่นๆ ไปรตระบุ.....	0	0.00
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ซื้อวัตถุดิบจากทางกลุ่มจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.33 และซื้อจากพ่อค้าคนกลาง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับ วิธีการจัดจำหน่าย

วิธีการจัดจำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จัดจำหน่ายด้วยตนเอง	0	0.00
จัดจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง	0	0.00
จัดจำหน่ายผ่านกลุ่มและองค์กรที่ผู้ผลิตเป็นสมาชิก	30	100.00
อื่นๆ โปรดระบุ.....	0	0.00
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย นำผ้าที่ผลิตได้จำหน่ายให้กับทางกลุ่มและองค์กรที่ผู้ผลิตเป็นสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการกำหนดราคาจำหน่าย

การกำหนดราคาขาย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดเอง	0	0.00
พ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคา	0	0.00
กลุ่มและองค์กรที่ผู้ผลิตเป็นสมาชิก	30	100.00
อื่นๆ โปรดระบุ.....	0	0.00
รวม	30	100.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มและองค์กรที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นสมาชิกเป็นผู้กำหนดราคาจำหน่ายผ้าทอ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนที่ 2 ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Investment Cost)

ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก ประกอบด้วย โรงเรือน หรือศูนย์การเรียนรู้ อุปกรณ์ในการข้อมผ้า อุปกรณ์ในการทอผ้า และอุปกรณ์ในการตัดเย็บ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการลงทุนต้นปี 2552 นั้นไม่ได้เป็นการลงทุนใหม่ทั้งหมดของกลุ่ม เนื่องจากทางกลุ่มและสมาชิกกลุ่มได้มีการดำเนินงานมาก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้นเงินลงทุนในสินทรัพย์ระยะยาวของกลุ่มก่อนปี พ.ศ.2552 จะใช้วิธีปรับมูลค่าให้เป็นมูลค่าสุทธิ โดยใช้ราคา ตามบัญชีที่เหลือตามอายุการใช้งาน เพื่อให้สามารถคำนวณค่าใช้จ่ายในการลงทุนในต้นปี 2552 ซึ่งถือว่าเป็นปีฐาน โดยค่าใช้จ่ายในการลงทุนแบ่งออก 2 ประเภทดังนี้

- 1.1 การลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้จัดหาก่อนปี พ.ศ. 2552
- 1.2 การลงทุนในสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552

1.1 การลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้จัดหาก่อนปี พ.ศ. 2552 ประกอบด้วย โรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ อุปกรณ์ในการข้อมผ้า อุปกรณ์ในการทอผ้า และอุปกรณ์ในการตัดเย็บ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 โรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ มีลักษณะพื้นเป็นซีเมนต์ หลังคามุงด้วยสังกะสี มูลค่า 600,000.00 บาท ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้ว 14 ปี ใช้สำหรับเป็นโรงเรือนในการข้อมสีฝ้าย จัดเก็บอุปกรณ์ในการทอผ้า ใช้เป็นพื้นที่ในการทอผ้า รวมถึงเป็นศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการทอผ้าสำหรับผู้สนใจ

1.1.2 เตาแก๊ส จำนวน 1 เตา มูลค่า 1,000 บาท ปีที่ได้มา ปี พ.ศ. 2547 มีอายุการใช้งาน 10 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี

1.1.3 กี่ทอผ้าพื้นเมือง มีลักษณะทำด้วยไม้ ขนาดกว้าง 60 นิ้ว จำนวน 24 หลัง มูลค่าหลังละ 1,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.4 กี่ทอผ้าพื้นเมือง มีลักษณะทำด้วยไม้ ขนาดกว้าง 70 นิ้ว จำนวน 15 หลัง มูลค่าหลังละ 1,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2547 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี

1.1.5 หลา หรือ เครื่องกรอด้วยไม้ มีลักษณะทำด้วยไม้ จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 350 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.6 เปีย ทำด้วยไม้ มีลักษณะส่วนที่ไม้เข้าเดือยปิดหัวท้ายหรือส่วนบนส่วนล่างจะไขว้สลักทึบกัน เป็นไม้เปียแบบไขว้ มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 150 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.7 กวัก ทำจากไม้ไผ่สานคล้ายชะลอมทรงสูง ส่วนขอบปากจะสานให้บาน ออกเล็กน้อย มีจำนวน 40 อัน มูลค่าอันละ 50 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2540 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 12 ปี

1.1.8 กระสวย มีลักษณะเป็นไม้ที่มีรูปรียาวตรงปลายทั้งสองข้าง ตรงกลางใหญ่ และมีร่องสำหรับใส่หลอดด้ายพุ่ง มูลค่าอันละ 50 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีจำนวน 20 อัน มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี และได้มาเมื่อ พ.ศ. 2547 มีจำนวน 15 อัน มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี

1.1.9 เพือเล็ก คือ เครื่องมือสำหรับคันเคียว เพื่อทำเส้นด้ายยืน ทำมาจากไม้ มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 600 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.10 เพือใหญ่ มีจำนวน 10 อัน มูลค่าอันละ 1,000 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.11 ฟืมเล็ก หรือ ฟันหวี มีลักษณะคล้ายหวี ยาวเท่ากับความกว้างของหน้าผ้า ทำด้วยโลหะ มีลักษณะเป็นซี่เล็ก ๆ มีกรอบทำด้วยไม้ แต่ละซี่ของฟืมจะเป็นช่องสำหรับสอดด้ายยืนเข้าไป เป็นการจัดเรียงด้ายยืนให้ห่างกันตามความละเอียดของเนื้อผ้า เป็นส่วนที่ใช้กระทบให้เส้นด้ายที่ทอเรียงติดกันแน่นเป็นผืนผ้า มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 350 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.12 ฟืมใหญ่ มีลักษณะเช่นเดียวกับฟืมเล็ก แต่มีขนาดใหญ่กว่า มีจำนวน 15 อัน มูลค่าอันละ 800 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.13 บ้าเห้งน หรือ หางเห้งน ทำจากไม้เนื้อแข็ง รูปทรงคล้ายเก้าอี้เตี้ยสามขา มีท่อนไม้เล็กกลมยาวยื่นออกไปคล้ายหาง สำหรับไว้เสียบกวัก มีจำนวน 15 อัน มูลค่าอันละ 300 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.1.14 จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม ใช้สำหรับเย็บผ้า จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 10,000 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2540 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 12 ปี และได้มาปี พ.ศ. 2543 จำนวน 1 เครื่อง ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.1.15 จักรโพง ใช้สำหรับเย็บริมผ้ากันชายผ้ารูด จำนวน 2 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 3,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.1.16 จักรแซงรังคุม ใช้สำหรับเย็บผ้าทำรังคุม จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 8,500 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 15 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.1.17 เครื่องอัดกาว ใช้สำหรับอัดกาวผ้า จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 18,000 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 15 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.1.18 เตารีด ใช้สำหรับรีดผ้า จำนวน 2 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 650 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2549 มีอายุการใช้งาน 5 ปี ใช้งานมาแล้ว 3 ปี

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก เป็นสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามาก่อนปี 2552 จึงต้องคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของสินทรัพย์ที่นำมาลงทุน สามารถนำมาคำนวณได้ดังนี้

ตัวอย่างการคำนวณหามูลค่าสุทธิของโรงเรียน/ศูนย์การเรียนรู้

ราคาทุน		600,000.00	บาท
อายุการใช้งาน		20	ปี
ค่าเสื่อมราคาต่อปี		30,000.00	บาท
ระยะเวลาการใช้งานก่อนปี พ.ศ. 2552	2552	15	ปี
ค่าเสื่อมราคาสะสม ($30,000.00 \times 15$)		450,000.00	บาท
มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ ($600,000.00 - 450,000.00$)		150,000.00	บาท

ดังนั้นมูลค่าสุทธิของโรงเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้ ณ วันต้นปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 150,000.00 บาท สำหรับการคำนวณหามูลค่าสุทธิของสินทรัพย์อื่น สามารถคำนวณหาได้เช่นเดียวกัน ดังแสดงใน ตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้จัดทำก่อนปี พ.ศ. 2552

รายการ	จำนวน	หน่วย นับ	ราคาต่อ หน่วย (บาท)	มูลค่ารวม (บาท)	อายุการใช้ งาน (ปี)	ปีที่เข้ามา (พ.ศ.)	ค่าเสื่อมราคา/ ปี	ประมาณอายุ การใช้งาน มาแล้ว (ปี)	ค่าเสื่อมราคา สะสม (บาท)	มูลค่าสุทธิ (บาท)
โรงเรียน/ศูนย์การเรียนรู้	1	หลัง	650,000.00	650,000.00	20	2538	32,500.00	14	455,000.00	195,000.00
รวม				650,000.00			32,500.00			195,000.00
อุปกรณ์ในการซ่อมดีผ้า										
เตาแก๊ส	1	เตา	1,000.00	1,000.00	10	2547	100.00	5	500.00	500.00
รวม				1,000.00			100.00			500.00
อุปกรณ์ในการทอผ้า										
สีทอผ้า ขนาด 60 นิ้ว	24	หลัง	1,500.00	36,000.00	20	2538	1,800.00	14	25,200.00	10,800.00
สีทอผ้า ขนาด 70 นิ้ว	15	หลัง	1,500.00	22,500.00	20	2547	1,125.00	5	5,625.00	16,875.00
หลา	20	อัน	350.00	7,000.00	20	2538	350.00	14	4,900.00	2,100.00
เปีย	20	อัน	150.00	3,000.00	20	2538	150.00	14	2,100.00	900.00
ก๊วก	40	อัน	50.00	2,000.00	20	2540	100.00	12	1,200.00	800.00
กระสวย	20	อัน	50.00	1,000.00	20	2538	50.00	14	700.00	300.00
กระสวย	15	อัน	50.00	750.00	20	2547	37.50	5	187.50	562.50
เตี๊อดีก	20	อัน	600.00	12,000.00	20	2538	600.00	14	8,400.00	3,600.00

ตารางที่ 4.11 การลงทุนในสินทรัพย์ที่จัดหาก่อนปี พ.ศ. 2552 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)	มูลค่ารวม (บาท)	อายุการใช้ (ปี)	ปีที่เริ่ม (พ.ศ.)	ค่าเสื่อมราคา/ปี	ประมาณอายุการใช้งานมาแล้ว (ปี)	ค่าเสื่อมราคาสะสม (บาท)	มูลค่าสุทธิ (บาท)
เพื่อใหญ่	10	อัน	1,000.00	10,000.00	20	2538	500.00	14	7,000.00	3,000.00
พิมพ์เล็ก	20	อัน	350.00	7,000.00	20	2538	350.00	14	4,900.00	2,100.00
พิมพ์ใหญ่	10	อัน	800.00	8,000.00	20	2538	400.00	14	5,600.00	2,400.00
ป้ายหนังสือ	15	อัน	300.00	4,500.00	20	2538	225.00	14	3,150.00	1,350.00
รวม				113,750.00			5,687.50			44,787.50
อุปกรณ์ในการเย็บผ้า										
จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม	1	เครื่อง	10,000.00	10,000.00	20	2540	500.00	12	6,000.00	4,000.00
จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม	1	เครื่อง	10,000.00	10,000.00	20	2543	500.00	9	4,500.00	5,500.00
จักรไฟฟ้า	2	เครื่อง	3,500.00	7,000.00	20	2543	350.00	9	3,150.00	3,850.00
จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม	1	เครื่อง	8,500.00	8,500.00	15	2543	566.67	9	5,100.00	3,400.00
เครื่องตัดทิว	1	เครื่อง	18,000.00	18,000.00	15	2543	1,200.00	9	10,800.00	7,200.00
เตารีด	2	ตัว	650.00	1,300.00	5	2549	260.00	3	780.00	520.00
รวม				54,800.00			3,376.67			24,470.00
รวม				819,550.00			41,664.17			264,757.50

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.11 พบว่ามูลค่าสุทธิของสินทรัพย์ ณ วันต้นปี พ.ศ. 2552 โรงเรียน/ศูนย์การเรียนรู้ เท่ากับ 195,000.00 บาท อุปกรณ์ในการทอผ้า ได้แก่ กี่ทอผ้า ขนาด 60 นิ้ว เท่ากับ 10,800.00 บาท กี่ทอผ้า ขนาด 70 นิ้ว เท่ากับ 16,875.00 บาท หลา 2,100.00 บาท เข็ม เท่ากับ 900.00 บาท กวัก เท่ากับ 800.00 บาท กระจสวย เท่ากับ 862 บาท ฝื่อเล็ก เท่ากับ 3,600.00 บาท ฝื่อใหญ่ เท่ากับ 3,000.00 บาท ฝีมเล็ก เท่ากับ 2,100.00 บาท ฝีมใหญ่ เท่ากับ 2,400.00 บาท ขี้แห้งเงิน เท่ากับ 1,350.00 บาท และอุปกรณ์ในการเย็บผ้าจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม เท่ากับ 9,500.00 บาท จักรโพง เท่ากับ 3,850.00 บาท จักรแซกรังคุม เท่ากับ 3,400.00 บาท เครื่องอัดกาว เท่ากับ 7,200.00 บาท เตารีด เท่ากับ 520.00 บาท รวมมูลค่าสุทธิสินทรัพย์ทั้งสิ้น เท่ากับ 264,757.50 บาท

1.2 การลงทุนในสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ.2552 ประกอบด้วย อุปกรณ์ในการย้อมสี อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า อุปกรณ์ในการตัดเย็บ ที่จะต้องจัดหามาเพิ่ม หรือเปลี่ยนแทนอุปกรณ์เดิมที่หมดอายุการใช้งานแล้ว มีดังนี้

1.2.1 กะละมังอะลูมิเนียม จำนวน 3 อัน มูลค่าอันละ 550.00 บาท

1.2.2 กวัก จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 50 บาท

1.2.3 ไม้เหยียบ จำนวน 20 คู่ มูลค่าคู่ละ 50.00 บาท

1.2.4 กระจสวย จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 60.00 บาท

1.2.5 ไม้ไขว้หูก จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท

1.2.6 ไม้แป้นจิด จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 100.00 บาท

1.2.7 ไม้ฝั่ง จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท

1.2.8 หัวหมู จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 300.00 บาท

1.2.9 ขนเม่น จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท

1.2.10 ตะกร้อใส่หลอด จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 25.00 บาท

1.2.11 เชือกมัดหูก จำนวน 25 เส้น มูลค่าเส้นละ 50.00 บาท

1.2.12 จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จำนวน 1 เครื่อง 12,000.00 บาท

1.2.13 เตารีด จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 650.00 บาท

เงินลงทุนในสินทรัพย์ที่จัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 เงินลงทุนในสินทรัพย์ที่จัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552

รายการ	(1) จำนวนที่ใช้	ลักษณะนาม	(2) ราคาต่อหน่วย(บาท)	(3) = (1)X (2) รวมเงิน (บาท)
กะละมังอะลูมิเนียม	3	อัน	550.00	1,650.00
กาวัก	20	อัน	50.00	1,000.00
ไม้เหยียบ	20	คู่	50.00	1,000.00
กระสวย	20	อัน	60.00	1,200.00
ไม้ไขว้หูก	30	อัน	10.00	300.00
ไม้แป้นจิด	20	อัน	100.00	2,000.00
ไม้ผัง	30	อัน	10.00	300.00
หวีหูหมู	20	อัน	300.00	6,000.00
ขนเม่น	20	อัน	10.00	200.00
ตะกร้อใส่หลอด	30	อัน	25.00	750.00
เชือกมัดหูก	25	เส้น	50.00	1,250.00
จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม	1	เครื่อง	12,000.00	12,000.00
เตารีด	1	เครื่อง	650.00	650.00
รวม				28,300.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.12 แสดงเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้นเท่ากับ 28,300.00 บาท

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายในการลงทุนของกลุ่ม มีเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามาก่อนปี 2552 จากตารางที่ 4.11 มีมูลค่าสุทธิ เท่ากับ 264,757.50 บาท และเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552 จากตารางที่ 4.12 เท่ากับ 28,300.00 บาท จึงถือเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนรวมทั้งสิ้น 293,057.50 บาท

2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Cost)

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คือ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นๆ เป็นเงินที่ต้องจ่ายเพื่อก่อให้เกิดรายได้ ประกอบด้วย

- 2.1 วัสดุดิบทางตรง (Direct Materials)
- 2.2 แรงงานทางตรง (Direct Labor)
- 2.3 ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing overhead)
- 2.4 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Expense)

2.1 วัสดุดิบทางตรง (Direct Materials) ต้นทุนวัสดุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอสุโขทัย คือ เส้นด้าย ซึ่งเส้นด้ายที่ซื้อมาจะเป็นเส้นด้ายดิบ มีสีขาวขุ่น และเส้นไหมประดิษฐ์ นำมาผลิตเป็นผ้าทอ ประกอบด้วยเส้นด้าย 2 ส่วน คือ

เส้นด้ายยืน มีลักษณะเป็นด้ายเส้นเล็ก มีความเหนียวและแข็ง ใช้เป็นเส้นด้ายยืนตามความยาวของผ้าทอ

เส้นด้ายพุ่ง มีลักษณะเป็นด้ายเส้นเล็ก มีความเหนียว ใช้เป็นการใช้เส้นด้ายแนวขวาง เส้นพุ่งจะทำให้เกิดลวดลายที่ต้องการ

เส้นด้ายที่จะนำมาทอนั้นจะต้องนำมาข้อมสีก่อนนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ต้นทุนวัสดุดิบทางตรงหรือต้นทุนเส้นด้ายจึงประกอบด้วย ต้นทุนซื้อเส้นด้าย และต้นทุนส่วนผลมสีข้อม โดยในการข้อมสีรายละเอียด ดังนี้

1. ต้นทุนสีสังเคราะห์
2. ต้นทุนน้ำยากันด่าง
3. ต้นทุนน้ำยากันซึม
4. ต้นทุนแก๊ส
5. แป้งข้าวเจ้า

ดังนั้น ในการคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่ง สามารถได้จาก

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนเส้นด้ายยืน} &= \text{ต้นทุนซื้อเส้นด้ายยืน} + \text{ต้นทุนสีสังเคราะห์} + \text{ต้นทุนน้ำยากันด่าง} \\ &\quad + \text{ต้นทุนน้ำยาซึม} + \text{ต้นทุนแก๊ส} + \text{ต้นทุนแป้งข้าวเจ้า} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนเส้นด้ายพุ่ง} &= \text{ต้นทุนซื้อเส้นด้ายพุ่ง} + \text{ต้นทุนสีสังเคราะห์} + \text{ต้นทุนน้ำยากันด่าง} \\ &\quad + \text{ต้นทุนน้ำยาซึม} + \text{ต้นทุนแก๊ส} \end{aligned}$$

จากการคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งแล้วสามารถนำไปคำนวณหาต้นทุนวัสดุดิบทางตรงของผ้าทอแต่ละผลิตภัณฑ์ ได้ดังนี้

$$\text{ต้นทุนวัสดุดิบทางตรง} = \text{ต้นทุนเส้นด้ายยืน} + \text{ต้นทุนเส้นด้ายพุ่ง}$$

รายละเอียดราคาเส้นด้าย และวัตถุดิบในการย้อมสี มีดังนี้

1. เส้นด้าย ราคา กิโลกรัมละ 200.00 บาท
2. สีสังเคราะห์ ราคา กิโลกรัมละ 340 บาท
3. น้ำยากลั่นสีต่าง ราคาขวดละ 15 บาท
4. น้ำยาซึม ราคาขวดละ 15 บาท
5. แป้งข้าวเจ้า ราคา กิโลกรัมละ 15.00 บาท
6. แก๊ส ถังละ 300 บาท
7. น้ำเปล่า (น้ำเป็นน้ำสะอาดที่ใช้ในการต้ม ล้าง ซึ่งเป็นน้ำประปาของหมู่บ้าน ใน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษานำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิต จึงไม่นำมารวมเป็นต้นทุนในกระบวนการย้อมสีด้าย)

ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายยืน

การคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายยืน จะต้องคำนวณการย้อมสีเส้นด้าย โดยจะคำนวณหาต้นทุนในการย้อมสี 1 ครั้ง ซึ่งประกอบด้วย เส้นด้ายยืน 1.60 กิโลกรัม สีสังเคราะห์ 200 กรัม น้ำยากลั่นสีต่าง 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร หรือ 2 ช้อนโต๊ะ น้ำยาซึม 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร หรือ 2 ช้อนโต๊ะ แป้งข้าวเจ้า 0.50 กิโลกรัม น้ำสะอาด 10 ลิตร สำหรับแก๊สที่ใช้ในการต้มเส้นด้าย แก๊ส 1 ถัง สามารถใช้ย้อมสีได้ 30 ครั้ง แสดงรายละเอียดได้ ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายยืน ต่อ 1 ครั้ง

วัตถุดิบทางตรง	(1) มูลค่าต่อหน่วย (บาท)	(2) ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)	(3) = (1) x (2) จำนวนเงิน (บาท)
เส้นด้ายยืน	200	1.60	320.00
สีสังเคราะห์	340	0.20	68.00
น้ำยากลั่นสีต่าง	15	0.30	4.50
น้ำยาซึม	15	0.30	4.50
แป้งข้าวเจ้า	15	0.50	7.50
แก๊ส	300	0.033	10.00
รวม			414.50

ที่มา : การสัมภาษณ์และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.13 พบว่าต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืน 1 ครั้ง ใช้เส้นด้ายยืน จำนวน 1.60 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 200 บาท เท่ากับ 320 บาท ใช้สีสังเคราะห์ จำนวน 200 กรัม กิโลกรัมละ 340 บาท เท่ากับ 68 บาท ใช้น้ำยาแก้นสีต่าง จำนวน 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร เท่ากับ 4.50 บาท ใช้น้ำยาแก้นซึม จำนวน 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร เท่ากับ 4.50 บาท แป้งข้าวเจ้า จำนวน 0.50 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 15 บาท เท่ากับ 7.50 บาท ใช้แก๊ส จำนวน 0.33 ถึง ถึงละ 300 บาท เท่ากับ 10 บาท ต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืน รวมเท่ากับ 414.50 บาท

จากการคำนวณหาต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืน 1 ครั้ง สามารถคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายยืน 1 ใจ คำนวณได้จาก

$$\begin{aligned}
 \text{ต้นทุนเส้นด้ายยืน} \quad 1 \text{ กิโลกรัม} &= \frac{\text{ต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืนรวม}}{\text{ปริมาณเส้นด้ายยืนที่ย้อมได้}} \\
 &= \frac{414.50 \text{ บาท}}{1.6 \text{ กิโลกรัม}} \\
 &= 259.06 \text{ บาท/กิโลกรัม}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืน 1 ครั้ง เท่ากับ 414.50 บาท เมื่อข้อมเสร็จจะได้เส้นด้าย 1.60 กิโลกรัม ต้นทุนเส้นด้ายยืนกิโลกรัมละ 259.06 บาท โดยต้นทุนเส้นด้ายยืนที่คำนวณได้จะนำไปคำนวณหาต้นทุนวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ไปของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดต่อไป

ต้นทุนการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายพุ่ง

การคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายพุ่ง ใช้วัตถุดิบในการข้อมสิทธิ์ในอัตราเดียวกับการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายยืน จึงมีวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับการคำนวณต้นทุนเส้นด้ายยืน แต่เมื่อข้อมเสร็จแล้วไม่ต้องนำไปต้มแป้ง จึงไม่นำแป้งมาเป็นวัตถุดิบทางตรงในการข้อมสิทธิ์เส้นด้ายพุ่ง แสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่ง ต่อ 1 ครั้ง

วัตถุดิบทางตรง	(1) มูลค่าต่อหน่วย (บาท)	(2) ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)	(3) = (1) x (2) จำนวนเงิน (บาท)
เส้นด้ายพุ่ง	200	1.60	320.00
สีสังเคราะห์	340	0.20	68.00
น้ำยากันด่าง	15	0.30	4.50
น้ำยาซึม	15	0.30	4.50
แก๊ส	300	0.033	10.00
	รวม		407.00

ที่มา : การสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.14 พบว่าต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่ง 1 ครั้ง ใช้เส้นด้ายจำนวน 1.60 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 200 บาท เท่ากับ 320 บาท ใช้สีสังเคราะห์จำนวน 200 กรัม กิโลกรัมละ 340 บาท เท่ากับ 68 บาท ใช้น้ำยากันด่าง จำนวน 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร เท่ากับ 4.50 บาท ใช้น้ำยาซึมจำนวน 30 ลูกบาศก์มิลลิเมตร เท่ากับ 4.50 บาท และใช้แก๊ส จำนวน 0.33 ถึง ถึงละ 300 บาท เท่ากับ 10 บาท ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่ง รวมเท่ากับ 407.00 บาท

จากการคำนวณหาต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่ง 1 ครั้ง สามารถคำนวณหาต้นทุนเส้นด้ายพุ่ง 1 กิโลกรัม คำนวณได้จาก

ต้นทุนเส้นด้ายย้อม 1 กิโลกรัม = $\frac{\text{ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่งรวม}}{\text{ปริมาณเส้นด้ายพุ่งที่ย้อมได้}}$

$$= 407.00 \text{ บาท}$$

$$1.60 \text{ กิโลกรัม}$$

$$= 254.37 \text{ บาท/กิโลกรัม}$$

ดังนั้น ต้นทุนการย้อมสีเส้นด้ายพุ่ง 1 ครั้ง เท่ากับ 407.00 บาท เมื่อย้อมเสร็จจะได้เส้นด้ายพุ่ง 1.60 กิโลกรัม ต้นทุนเส้นด้ายพุ่งกิโลกรัมละ 254.37 บาท โดยต้นทุนเส้นด้ายพุ่งที่คำนวณได้ จะนำไปคำนวณหาต้นทุนวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ไปของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดต่อไป

วัตถุดิบทางตรงของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย

วัตถุดิบทางตรงของผลิตภัณฑ์ จากผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณ หาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย คือ ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง 4 ประเภท คือผ้าพื้น ผ้า มุก ผ้ายกดอก และผ้าจก นำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อผ้าทอ 1 ผืน มีดังนี้

ผ้าพื้น ขนาด 7 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.10 กิโลกรัม

ผ้าพื้น ขนาด 18 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม

ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.30 กิโลกรัม

ผ้าพื้น หน้า 40 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.40 กิโลกรัม

ผ้ายกดอก ขนาด 12 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.20

ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.40 กิโลกรัม

ผ้ามุก ขนาด 28 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.10 กิโลกรัม

ผ้าจก ขนาด 13 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.35 กิโลกรัม

ผ้าจกหัวจกท้าย ขนาด 28 นิ้ว มีวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ 1 ครั้ง จะได้ผ้าทอ 1 ผืน หรือ 2 เมตร โดยใช้เส้นด้ายยืน เท่ากับ 0.20 กิโลกรัม เส้นด้ายพุ่ง เท่ากับ 0.30 กิโลกรัม

ตารางที่ 4.15 ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตต่อผืน ของแต่ละผลิตภัณฑ์

ประเภทผ้าทอ	วัตถุดิบ ทางตรง	(1) ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)	(2) ต้นทุนต่อหน่วย (บาท)	(3) = (1) x (2) ต้นทุนรวมต่อ ผืน (บาท)	(4) = (3) ÷ 2 ต้นทุนต่อผ้า 1 เมตร (บาท)
ผ้าพื้น ขนาด 7 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.10	254.37	25.44	
	รวม			77.25	38.62
ผ้าพื้น ขนาด 18 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.20	254.37	50.87	
	รวม			102.69	51.34
ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.30	254.37	76.31	
	รวม			128.12	64.06
ผ้าพื้น ขนาด 40 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.30	254.37	76.31	
	รวม			128.12	64.06
ผ้ายกดอก ขนาด 12 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.20	254.37	50.87	
	รวม			102.69	51.34
ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.40	254.37	101.75	
	รวม			153.56	76.78
ผ้ามุก ขนาด 28 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.10	254.37	25.44	
	รวม			77.25	38.62
ผ้าจก ขนาด 13 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.35	254.37	89.03	
	รวม			140.84	70.42
ผ้าจกหัวจกท้าย ขนาด 28 นิ้ว	เส้นไหมยืน	0.20	259.06	51.81	
	เส้นไหมพุ่ง	0.30	254.37	76.31	
	รวม			140.84	64.06

ที่มา : การสัมภาษณ์และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.15 แสดงต้นทุนวัตถุดิบทางตรงในการทอผ้าพื้นเมืองของกลุ่มพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว ต่อผ้าทอ 1 เมตร พบว่าผ้าพื้น ขนาด 7 นิ้ว เท่ากับ 38.62 บาท ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว เท่ากับ 51.34 บาท ผ้าพื้นขนาด 40 นิ้ว เท่ากับ 76.78 บาท ผ้ายกดอก ขนาด 12 นิ้ว เท่ากับ 51.34 บาท ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว เท่ากับ 76.78 บาท ผ้ามุก ขนาด 28 นิ้ว เท่ากับ 38.62 บาท ผ้าจก ขนาด 13 นิ้ว เท่ากับ 70.42 บาท ผ้าทอจกหัวจกท้าย ขนาด 28 นิ้ว เท่ากับ 64.06 บาท

หลังจากคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตต่อผืนจากตารางที่ 4.15 แล้ว จึงนำต้นทุนของการทอผ้า 1 เมตร มาคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เสื้อบุรุษ เสื้อสตรี ผ้าซิ่นตีนจก ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอ ผ้าม่าน ผ้าปูโต๊ะ ผ้าคลุมเตียง และปลอกหมอนอิง มีรายละเอียดดังนี้

- 1) เสื้อบุรุษ มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้ามุก ขนาด 8 นิ้ว จำนวน 3 เมตร
- 2) เสื้อสตรี มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว จำนวน 3 เมตร
- 3) ผ้าซิ่นตีนจก มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าจก 2 หน่วยตัด ขนาด 13 นิ้ว จำนวน 2 เมตร ผ้าซิ่นทำจาก ผ้าทอจกหัวจกท้าย ขนาด 8 นิ้ว จำนวน 2 เมตร และผ้าพื้น ขนาด 7 นิ้ว จำนวน 2 เมตร
- 4) ผ้าคลุมไหล่ มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้ายกดอก ขนาด 5 นิ้ว จำนวน 2 เมตร
- 5) ผ้าพันคอ มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้ายกดอก ขนาด 2 นิ้ว จำนวน 2 เมตร
- 6) ผ้าม่าน มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าพื้น ขนาด 40 นิ้ว จำนวน 3 เมตร
- 7) ผ้าปูโต๊ะ มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว จำนวน 2 เมตร และผ้ายกดอก ขนาด 5 นิ้ว จำนวน 0.50 เมตร
- 8) ผ้าคลุมเตียง มีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าพื้น ขนาด 25 นิ้ว จำนวน 4 เมตร และ ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว จำนวน 4 เมตร
- 9) ปลอกหมอนอิงมีวัตถุดิบที่ใช้เป็น ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว จำนวน 1 เมตร

ตารางที่ 4.16 ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงของแต่ละผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	ประเภทผ้าที่ใช้	(1) ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)	(2) ต้นทุนต่อ ผ้าทอ 1 เมตร (บาท)	(3) = (1) x (2) ต้นทุนวัตถุดิบ ทางตรง (บาท)
เสื้อบุรุษ	ผ้ามุก ขนาด 28 นิ้ว	3.00	38.62	115.87
	รวม			115.87
เสื้อสตรี	ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว	3.00	64.06	192.19
	รวม			192.19
ผ้าซิ่น	ผ้าจก ขนาด 13 นิ้ว	2.00	70.42	140.84
	ผ้าจกหัวจกท้าย ขนาด 28 นิ้ว	2.00	70.42	140.84
	ผ้าพื้น ขนาด 7 นิ้ว	2.00	38.62	77.25
	รวม			358.94
ผ้าคลุมไหล่	ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว	2.00	76.78	153.56
	รวม			153.56
ผ้าพันคอ	ผ้ายกดอก ขนาด 12 นิ้ว	2.00	51.34	102.69
	รวม			102.69
ผ้า màn	ผ้าพื้น หน้า 40 นิ้ว	3.00	64.06	192.19
	รวม			192.19
ผ้าปูโต๊ะ	ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว	2.00	64.06	128.12
	ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว	0.50	76.78	38.39
	รวม			166.52
ผ้าคลุมเตียง	ผ้ายกดอก ขนาด 25 นิ้ว	4.00	76.78	307.12
	ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว	13.00	64.06	832.81
	รวม			1,139.94
ปลอกหมอนอิง	ผ้าพื้น ขนาด 30 นิ้ว	1.00	51.34	51.34
	รวม			51.34

ที่มา: จากการสัมภาษณ์และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.16 แสดงต้นทุนวัตถุดิบทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง ต่อผลิตภัณฑ์ พบว่าเสื้อบุรุษ เท่ากับ 115.87 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 192.19 บาท ผ้าซิ่น เท่ากับ 358.94 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 153.56 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 102.69 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 192.19 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 166.52 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 1,139.94 บาท และ ปลอกหมอนอิง เท่ากับ 51.34 บาท

การศึกษาต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองต่อผลิตภัณฑ์ ดังตารางที่ 4.16 จึงนำมาแสดงต้นทุนวัตถุดิบทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อปี โดยปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์จะเท่ากับปริมาณยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เนื่องจากส่วนใหญ่ทางกลุ่มจะมียอดการผลิตตามคำสั่งซื้อมากกว่าแบบอื่นๆ (คณะกรรมการกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเลี้ยว , 2552: สัมภาษณ์) ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อปี

ผลิตภัณฑ์	(1) ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง (บาท)	(2) ปริมาณการผลิต ผลิตภัณฑ์ (ชิ้น)	(3) = (1) x (2) ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ต่อปี (บาท)
เสื้อบุรุษ	115.87	200	23,174.96
เสื้อสตรี	192.19	240	46,124.95
ผ้าซิ่น	358.94	12	4,307.25
ผ้าคลุมไหล่	153.56	240	36,854.97
ผ้าพันคอ	102.69	360	36,967.45
ผ้าม่าน	192.19	160	30,749.97
ผ้าปูโต๊ะ	166.52	80	13,321.24
ผ้าคลุมเตียง	1,139.94	12	13,679.24
ปลอกหมอนอิง	51.34	300	15,403.11
รวมทั้งสิ้น			220,583.14

ที่มา: จากการสัมภาษณ์และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.17 แสดงปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง ปี พ.ศ.2552 และต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อปี พบว่า เสื้อบุรุษ ผลิตได้ 200 ตัว เท่ากับ 23,174.96 บาท เสื้อสตรี ผลิตได้ 240 ตัว เท่ากับ 46,124.95 บาท ผ้าซิ่น ผลิตได้ 12 ผืน เท่ากับ 4,307.25 บาท ผ้าคลุมไหล่ ผลิตได้ 240

ฝืน เท่ากับ 36,854.97 บาท ฝ้ายพันคอ ผลิตได้ 360 ฝืน เท่ากับ 36,967.45 บาท ฝ้ายมัน ผลิตได้ 160 ฝืน เท่ากับ 30,749.97 บาท ฝ้ายโตะ ผลิตได้ 80 ฝืน เท่ากับ 13,321.24 บาท ฝ้ายคลุมเตียง ผลิตได้ 12 ฝืน เท่ากับ 13,679.24 บาท ปลูกหมอนอิง ผลิตได้ 300 ใบ เท่ากับ 15,403.11 บาท และต้นทุนวัตถุดิบ ทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองต่อปีรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 20,583.14 บาท

2.2 ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) ได้แก่ ค่าแรงงานในการทอผ้าของสมาชิกที่ รับผิดชอบ และค่าแรงงานในการเย็บผ้าและตกแต่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งทางกลุ่มได้กำหนดค่าแรงงาน สำหรับ ค่าแรงงานในการทอผ้า จะคิด ค่าแรงงานตามรายชิ้น ตามประเภท ขนาด ลายผ้า ระยะเวลา ความ ประสิทธิภาพ ของผ้าที่ทอ ในการทอผ้า 1 ฝืน คือ ผ้าที่มีความยาว 2 เมตร โดยค่าแรงงานในการคันเครื่องทอ เครื่องละ 10 บาท ค่าแรงงานในการทอผ้า หากเป็นผ้าพื้น ฝืนละ 50 บาท ฝ้ายกดอก ฝืนละ 150 บาท ฝ้ายมุก ฝืนละ 50 บาท และฝ้ายจก ฝืนละ 1,500 บาท (คณะกรรมการกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาด เลี้ยว, 2552 : สัมภาษณ์) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงการคำนวณค่าแรงงานทางตรงในการผลิตผ้าทอ 1 เมตร

ประเภทลายผ้า	ค่าแรงงาน ต่อการทอผ้า 2 เมตร			(4) = (3) ÷ 2 ค่าแรงงานต่อผ้า 1 เมตร
	(1) ค่าแรงงานในการ คันเครื่องทอ	(2) ค่าแรงงานในการ ทอผ้าต่อฝืน	(3) = (1) + (2) รวมค่าแรงงานใน การทอผ้า	
1. ฝ้ายพื้น	10.00	50.00	60.00	30.00
2. ฝ้ายกดอก	10.00	150.00	160.00	80.00
3. ฝ้ายมุก	10.00	50.00	60.00	30.00
4. ฝ้ายจก	10.00	1,500.00	1,510.00	755.00

จากตารางที่ 4.18 แสดงต้นทุนค่าแรงงานในการผลิตผ้าทอพื้นเมือง 1 ฝืน จะมีความยาว ขนาด 2 เมตร ส่วนความกว้างนั้นขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการผลิต พบว่า ฝ้ายพื้นมีค่าแรงงานเท่ากับ 60.00 บาท คิดเป็น 30.00 บาท ต่อผ้า 1 เมตร ฝ้ายกดอก มีค่าแรงงานเท่ากับ 160.00 บาท คิดเป็น 80.00 บาท ต่อผ้า 1 เมตร ฝ้ายมุกมีค่าแรงงานเท่ากับ 60.00 บาท คิดเป็น 30.00 บาท ต่อผ้า 1 เมตร และ ฝ้ายจกมีค่าแรงงานเท่ากับ 1,510.00 บาท คิดเป็น 755.00 บาท ต่อผ้า 1 เมตร

ตารางที่ 4.19 แสดงการคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง

ผลิตภัณฑ์	ประเภทผ้าที่ใช้ในการผลิต	ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการทอผ้า			(4) ต้นทุน ค่าแรงงาน ทางตรงใน ตัดเย็บ (บาท)	(5) = (3)+(4) รวมต้นทุน ค่าแรงงาน ทางตรง (บาท)
		(1) ปริมาณผ้า ที่ใช้ (หน่วย)	(2) ต้นทุน ค่าแรงงานต่อ หน่วย (บาท)	(3) = (1)x(2) ต้นทุน ค่าแรงงาน ทางตรง (บาท)		
เสื้อบุรุษ	ผ้าพื้น	3	30.00	90.00	100.00	190.00
เสื้อสตรี	ผ้าพื้น	3	30.00	90.00	100.00	190.00
ผ้าซิ่น	ผ้าจก	2	755.00	1,510.00		
	ผ้าพื้น	2	30.00	60.00		
	ผ้าต่อจก	2	100.00	200.00		
				885.00	1,770.00	100.00
ผ้าคลุมไหล่	ผ้ายกดอก	2	80.00	160.00	22.50	182.50
ผ้าพันคอ	ผ้ายกดอก	2	80.00	160.00	22.50	182.50
ผ้าม่าน	ผ้าพื้น	3	30.00	90.00	100.00	190.00
ผ้าปูโต๊ะ	ผ้าพื้น	2	30.00	60.00		
	ผ้ายกดอก	0.50	80.00	40.00		
			110.00	100.00	200.00	300.00
ผ้าคลุมเตียง	ผ้ายกดอก	4	80.00	320.00		
	ผ้าพื้น	13	30.00	390.00		
			110.00	710.00	480.00	1,190.00
ปลอกหมอนอิง	ผ้าพื้น	1	30.00	30.00	100.00	130.00
รวม				5,780.00		4,425.00

จากตารางที่ 4.19 แสดงการคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง พบว่า เสื้อบุรุษ มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 190.00 บาท เสื้อสตรี มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 190.00 บาท ผ้าซิ่นตีนจก มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 1,870.00 บาท ผ้าคลุมไหล่ มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 182.50 บาท ผ้าพันคอ มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 182.50 บาท ผ้าม่าน มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 190.00 บาท ผ้าปูโต๊ะ มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ 300.00 บาท ผ้าคลุมเตียง มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ

1,190.00 บาท ปลอกหมอนอิง มีต้นทุนค่าแรงงานเท่ากับ130.00 บาท และต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองรวมทั้งสิ้น4,425.00 บาท

ในการคำนวณหาต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อปีนั้น สามารถคำนวณได้จาก ค่าแรงงานในการทอผ้า (ตารางที่ 4.19) และค่าแรงงานในการตัดเย็บและตกแต่ง (ตารางที่ 4.20) ซึ่งทางคณะกรรมการของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเลี้ยวได้กำหนดค่าแรงงานตามรายชิ้นของผลิตภัณฑ์ และจะจ่ายค่าจ้างรายวัน วันละ 180 บาท โดย 1 วัน ทำงาน 8 ชั่วโมง สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เวลาในการผลิตไม่มาก ซึ่งได้แก่ ผ้าคลุมไหล่และผ้าพันคอ ใช้เวลาในการพันเกลียวชายผ้า 1 ชั่วโมง ส่วนผลิตภัณฑ์อื่น ได้กำหนดค่าแรงงานในการผลิตดังนี้

เสื่อบูรุษ ตัวละ 100.00 บาท เสื่อสตรี ตัวละ 100.00 บาท ผ้าชิ้น ผืนละ 100.00 บาท ผ้าคลุมไหล่ ผืนละ 22.50 บาท ผ้าพันคอ ผืนละ 22.50 บาท ผ้าม่าน ผืนละ 100.00 บาท ผ้าปูโต๊ะ ผืนละ 200.00 บาท ผ้าคลุมเตียง ผืนละ 480.00 บาท และปลอกหมอนอิง ใบละ 100.00 บาท

ตารางที่ 4.20 ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อปี

ผลิตภัณฑ์	(1) ค่าแรงงานใน การทอผ้า (บาท)	(2) ค่าแรงงานในการ ตัดเย็บ และ ตกแต่ง (บาท)	(3) = (1)+(2) ค่าแรงงาน ทางตรงรวม (บาท)	(4) ปริมาณการ ผลิตผลิตภัณฑ์ ต่อปี (ชิ้น)	(5) = (3)+(4) ต้นทุนค่าแรงงาน ทางตรงต่อปี (บาท)
เสื่อบูรุษ	90.00	100.00	190.00	200	38,000.00
เสื่อสตรี	90.00	100.00	190.00	240	45,600.00
ผ้าชิ้น	1,470.00	100.00	1,570.00	12	18,840.00
ผ้าคลุมไหล่	160.00	22.50	182.50	240	43,800.00
ผ้าพันคอ	160.00	22.50	182.50	360	65,700.00
ผ้าม่าน	90.00	100.00	190.00	160	30,400.00
ผ้าปูโต๊ะ	220.00	200.00	420.00	80	33,600.00
ผ้าคลุมเตียง	710.00	480.00	1,190.00	12	14,280.00
ปลอกหมอนอิง	30.00	100.00	130.00	300	39,000.00
รวมทั้งสิ้น					329,220.00

ที่มา จากการสัมภาษณ์และคำนวณ

จากตารางที่ 4.20 แสดงต้นทุนค่าแรงงานทางตรงรวมในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อปี พบว่า เสื้อบุรุษ เท่ากับ 38,000.00 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 45,600.00 บาท ผ้าชิ้นตีนจก เท่ากับ 8,840.00 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 43,800.00 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 65,700.00 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 30,400.00 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 33,600.00 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 14,280.00 บาท และปลอกหมอนอิง เท่ากับ 39,000.00 บาท ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อปีรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 329,220.00 บาท

2.3 ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing overhead)

ค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว ประกอบด้วย วัตถุดิบทางอ้อม เงินเดือน ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซม และค่าวัสดุทั่วไป และค่าเสื่อมราคา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เป็นส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตให้กับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด โดยใช้เกณฑ์อัตรา ร้อยละของค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในกิจการ คือ 351,300.00 บาท

2.3.1 ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่จ่ายเป็นเงินสด

ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่จ่ายเป็นเงินสด ประกอบด้วย วัตถุดิบทางอ้อม เงินเดือน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าซ่อมแซม ค่าวัสดุทั่วไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) วัตถุดิบทางอ้อม คือ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด แต่ใช้เป็นจำนวนน้อย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาต้นทุนวัตถุดิบทางอ้อมของแต่ละผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เสื้อบุรุษ เสื้อสตรี ผ้าชิ้น ผ้าม่าน ผ้าปูโต๊ะ และปลอกหมอนอิง

รายละเอียดวัตถุดิบทางอ้อมในการผลิตผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

1. ผ้าขาว เมตรละ 80 บาท
2. ผ้าซับใน เมตรละ 20 บาท
3. เคมีปัก เมตรละ 80 บาท
4. ฟองน้ำหนุนไหล่ ราคา 40 บาท
5. กระดุมอัดผ้าโหล 45 บาท
6. ด้ายเย็บผ้า หลอดละ 10 บาท
7. กระดุมสำเร็จ เม็ดละ 5 บาท
8. พู่ คู่ละ 100 บาท
9. ผ้าก๊วต แผ่นละ 15 บาท
10. ซิปซ่อน อันละ 20 บาท
11. ไยสังเคราะห์ กิโลกรัมละ 120 บาท

สามารถคำนวณวัตถุดิบทางอ้อมในการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ได้ดังตารางที่

ตารางที่ 4.21 วัสดุดิบทางอ้อมที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์	ประเภทผ้าที่ใช้	(1) ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)	(2) ต้นทุนต่อ หน่วย บาท)	(3) = (1)+(2) จำนวนเงิน (บาท)	ต้นทุนวัสดุดิบ ทางตรง (บาท)
1. เสื้อบุรุษ	ผ้าขาว	1.50	80.00	120.00	175.50
	ผ้าซับใน	1.00	20.00	20.00	
	เคมีปก	0.05	80.00	4.00	
	ฟองน้ำหนุนไหล่	0.10	40.00	4.00	
	กระดุมผ้า	6.00	3.75	22.50	
	เส้นด้ายเย็บ	.50	10.00	5.00	
2. เสื้อสตรี	ผ้าขาว	1.50	80.00	120.00	154.00
	ฟองน้ำหนุนไหล่	0.10	40.00	4.00	
	กระดุมสำเร็จ	5.00	5.00	25.00	
	เส้นด้ายเย็บ	0.50	10.00	5.00	
3. ผ้าจีน	เส้นด้ายเย็บ	0.20	15.00	3.00	3.00
4. ผ้ามัน	เส้นด้ายเย็บ	0.50	10.00	5.00	55.00
	ฟู่	0.50	100.00	50.00	
5. ผ้าปูโต๊ะ	ผ้าก๊วย	2.00	15.00	30.00	180.80
	ผ้าขาว	0.50	80.00	40.00	
	กระดุม	2.00	3.75	7.50	
	ฟู่	1.00	100.00	100.00	
	เส้นด้ายเย็บ	0.33	10.00	3.30	
6. ผ้าคลุมเตียง	ผ้าก๊วย	3	15	45.00	52.00
	เส้นด้ายเย็บ	0.7	10	7.00	
7. ปลอกหมอนอิง	ผ้าก๊วย	1.00	15.00	15.00	113.50
	ผ้าขาว	0.50	80.00	40.00	
	ชิปช่อน	1.00	20.00	20.00	
	ใยสังเคราะห์	0.30	120.00	36.00	
	เส้นด้ายเย็บ	0.25	10.00	2.50	
รวม					678.80

ที่มา จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.21 วัสดุดิบทางอ้อมที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ต่อหน่วย พบว่า เสื้อบุรุษ ใช้ผ้าขาว เท่ากับ 120.00 บาท ผ้าซับใน เท่ากับ 20.00 บาท เคมีปก เท่ากับ 4.00 บาท ฟองน้ำหนุนไหล่ เท่ากับ 4.00 บาท กระจกสำเร็จ เท่ากับ 22.50 บาท เส้นด้ายเย็บ เท่ากับ 5.00 บาท รวม 175.50 บาท เสื้อสตรี ใช้ผ้าขาว เท่ากับ 20.00 บาท ฟองน้ำหนุนไหล่ เท่ากับ 4.00 บาท กระจกสำเร็จ เท่ากับ 25.00 บาท เส้นด้ายเย็บ เท่ากับ 5.00 บาท รวม 154.00 บาท ผ้าชั้นดีนจก ใช้ด้ายเย็บ เท่ากับ 3 บาท ผ้ามัน ใช้ฟู เท่ากับ 50 บาท ด้ายเย็บ เท่ากับ 5 บาท รวม 55 บาท ผ้าปูโต๊ะใช้ผ้าก๊วย เท่ากับ 30 บาท ผ้าขาว เท่ากับ 40 บาท กระจก 7.50 บาท ฟู เท่ากับ 100 บาท เส้นด้ายเย็บ เท่ากับ 18.30 บาท รวม 180.80 บาท ผ้าคลุมเตียง ใช้ผ้าก๊วย เท่ากับ 45 บาท เส้นด้ายเย็บ เท่ากับ 3.30 บาท รวม 52.00 บาท ปลอกหมอนอิง ใช้ผ้าก๊วย เท่ากับ 15.00 บาท ผ้าขาว เท่ากับ 40.00 บาท ซิปซ่อน เท่ากับ 20.00 บาท โยสังเคราะห์ เท่ากับ 36.00 บาท เส้นด้ายเย็บ 2.50 บาท รวม 113.50 บาท รวมวัสดุดิบทางอ้อมที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น 678.80 บาท

2) **เงินเดือน** คือ เงินเดือนสำหรับคนงาน ควบคุมการย้อมสี ทำความสะอาด ซึ่งเป็นคนงานประจำ จำนวน 1 คน โดยจ่ายเงินเดือน เดือนละ 6,500.00 บาท โดยจะทำงาน 12 เดือน คิดเป็นเงินเดือนรวมทั้งสิ้น 78,000.00 บาท

การปันส่วนเงินเดือน จะปันส่วนตามอัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

เงินเดือนต่อปีของผลิตภัณฑ์ = $\frac{\text{ค่าแรงงานทางตรงของผลิตภัณฑ์ต่อปี} \times \text{เงินเดือนต่อปี}}{\text{ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี}}$

เช่น เงินเดือนต่อปีของเสื้อบุรุษ สามารถคำนวณได้โดยวิธีดังกล่าว ดังนี้

$$= \frac{38,000 \times 78,000.00}{351,300.00}$$

$$= 8,437.23 \text{ บาทต่อปี}$$

ดังนั้น เงินเดือนต่อปีของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 8,437.23 บาท ในการปันส่วนเงินเดือนต่อปีของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น สามารถใช้วิธีคำนวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยแสดงผลการคำนวณในตารางที่ 4.23

3) **ค่าไฟฟ้า** เป็นค่าไฟฟ้าในการให้แสงสว่างในการทอผ้าและ ใช้กับจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จักรโพง จักรแทรกริงดุม เครื่องอัดขาว จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มพบว่า มีไฟฟ้าเฉลี่ยเดือนละ 900 บาท คิดเป็นค่าไฟฟ้าต่อปี เท่ากับ 10,800.00 บาท

การปันส่วนไฟฟ้า จะปันส่วนตามอัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

ค่าไฟฟ้าต่อปีของผลิตภัณฑ์ = $\frac{\text{ค่าแรงงานทางตรงของผลิตภัณฑ์ต่อปี} \times \text{ค่าไฟฟ้าต่อปี}}{\text{ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี}}$

เช่น ค่าไฟฟ้าต่อปีของเสื้อบุรุษ สามารถคำนวณได้โดยวิธีดังกล่าว ดังนี้

$$= \frac{38,000 \times 10,800.00}{351,300.00}$$

$$= 1,168.23 \text{ บาทต่อปี}$$

ดังนั้น ค่าไฟฟ้าต่อปีของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 1,168.23 บาท ในการปันส่วนค่าไฟฟ้าต่อปีของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น สามารถใช้วิธีคำนวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยแสดงผลการคำนวณในตารางที่ 4.23

4) **ค่าน้ำประปา** เป็นค่าน้ำประปาที่ใช้ในการย้อมสีเส้นด้าย จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มพบว่า มีค่าน้ำประปาเฉลี่ย เดือนละ 50 บาท คิดเป็นค่าน้ำประปาต่อปี เท่ากับ 600 บาท การปันส่วนค่าน้ำประปา จะปันส่วนตามอัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

ค่าน้ำประปาต่อปีของผลิตภัณฑ์ = $\frac{\text{ค่าแรงงานทางตรงของผลิตภัณฑ์ต่อปี} \times \text{ค่าน้ำประปาต่อปี}}{\text{ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี}}$

เช่น ค่าน้ำประปาต่อปีของเสื้อบุรุษ สามารถคำนวณได้โดยวิธีดังกล่าว ดังนี้

$$= \frac{38,000 \times 600.00}{351,300.00}$$

$$= 64.90 \text{ บาทต่อปี}$$

ดังนั้น ค่าน้ำประปาต่อปีของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 64.90 บาท ในการปันส่วนค่าน้ำประปาต่อปีของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น สามารถใช้วิธีคำนวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยแสดงผลการคำนวณในตารางที่ 4.23

5) **ค่าซ่อมแซม** เป็นค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้าและตัดเย็บผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มพบว่า มีค่าซ่อมแซมเฉลี่ยเดือนละ 500 บาท คิดเป็นค่าซ่อมแซมต่อปี เท่ากับ 6,000.00 บาท

การปันส่วนค่าซ่อมแซม จะปันส่วนตามอัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

ค่าซ่อมแซมต่อปีของผลิตภัณฑ์ = $\frac{\text{ค่าแรงงานทางตรงของผลิตภัณฑ์ต่อปี} \times \text{ค่าซ่อมแซมต่อปี}}{\text{ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี}}$

ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี

เช่น ค่าซ่อมแซมต่อปีของเสื้อบุรุษ สามารถคำนวณได้โดยวิธีดังกล่าว ดังนี้

$$= \frac{38,000 \times 7,200.00}{351,300.00}$$

$$= 778.82 \text{ บาทต่อปี}$$

ดังนั้น ค่าซ่อมแซมต่อปีของของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 778.82 บาท ในการปันส่วนค่าซ่อมแซมต่อปีของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น สามารถใช้วิธีคำนวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยแสดงผลการคำนวณในตารางที่ 4.23

6) ค่าวัสดุที่ใช้ เป็นค่าวัสดุที่ใช้ไปในการทอผ้าและตัดเย็บผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มพบว่าวัสดุที่ใช้ไปประกอบด้วย

หลอดกรอด้วย	จำนวน 200 อัน	อันละ 5.00 บาท
กรรไกรตัดผ้า	จำนวน 10 อัน	อันละ 45.00 บาท
เข็มเย็บผ้า	จำนวน 12 กล่อง	กล่องละ 30.00 บาท
เข็มสอย	จำนวน 6 กล่อง	กล่องละ 10.00 บาท
ลูกกลิ้ง	จำนวน 10 อัน	อันละ 18.00 บาท
ช็อคเขียนผ้า	จำนวน 30 อัน	อันละ 6.00 บาท

ตารางที่ 4.22 รายละเอียดวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไปของการผลิตผลิตภัณฑ์

รายการ	(1) จำนวนที่ใช้ต่อปี (หน่วย)	(2) มูลค่าต่อหน่วย (บาท)	(3) = (1)x(2) มูลค่ารวมต่อปี (บาท)
หลอดกรอด้วย	200	5.00	1,000.00
กรรไกรตัดผ้า	10	45.00	450.00
เข็มเย็บผ้า	12	30.00	360.00
เข็มสอย	6	10.00	60.00
ลูกกลิ้ง	10	18.00	180.00
ช็อคเขียนผ้า	30	6.00	180.00
รวม			2,230.00

ที่มา

: จากการสัมภาษณ์

การปันส่วนค่าวัสดุที่ใช้ไป จะปันส่วนตามอัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

ค่าวัสดุที่ใช้ไปต่อปีของผลิตภัณฑ์ = ค่าแรงงานทางตรงของผลิตภัณฑ์ต่อปี x วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไปต่อปี
ค่าแรงงานทางตรงรวมต่อปี

เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไปต่อปีของเสื้อบุรุษ สามารถคำนวณได้โดยวิธีดังกล่าว ดังนี้

$$= \frac{38,000 \times 2,230.00}{351,300.00}$$

$$= 241.22 \text{ บาทต่อปี}$$

ดังนั้น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไปต่อปีของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 241.22 บาท ในการปันส่วนค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไปต่อปีของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น สามารถใช้วิธีคำนวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยแสดงผลการคำนวณในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปี แยกตามชนิดของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	วัตถุดิบทางอ้อม ต่อปี (บาท)	เงินเดือน ต่อปี (บาท)	ค่าไฟฟ้า ต่อปี (บาท)	ค่าน้ำประปา ต่อปี (บาท)	ค่าซ่อมแซม ต่อปี (บาท)	วัสดุทั่วไป ต่อปี (บาท)	รวมค่าใช้จ่ายในการ ผลิตต่อปี ของแต่ละ ผลิตภัณฑ์(บาท)
เสื้อบุรุษ	35,100.00	8,437.23	1,168.23	64.90	778.82	241.22	45,790.41
เสื้อสตรี	36,960.00	10,124.68	1,401.88	77.88	934.59	289.46	49,788.49
ผ้าลินิน	60.00	6,971.82	965.33	53.63	643.55	199.32	8,893.65
ผ้าคลุมไหล่	-	9,725.02	1,346.54	74.81	897.69	278.04	12,322.10
ผ้าพันคอ	-	14,587.53	2,019.81	112.21	1,346.54	417.05	18,483.15
ผ้ามาว	-	6,749.79	934.59	51.92	623.06	192.97	8,552.33
ผ้าปูโต๊ะ	14,464.00	7,460.29	1,032.96	57.39	688.64	213.29	23,916.57
ผ้าคลุมเตียง	-	5,284.37	731.68	40.65	487.79	151.08	6,695.57
ปลอกหมอนอิง	34,050.00	8,659.27	1,198.98	66.61	799.32	247.57	45,021.73
รวม	120,634.00	78,000.00	10,800.00	600.00	7,200.00	2,230.00	219,464.00

ที่มา จากการสัมภาษณ์และคำนวณ

จากตารางที่ 4.23 ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปี แยกตามชนิดของผลิตภัณฑ์ พบว่าเสื้อบุรุษ เท่ากับ 45,790.41 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 49,788.49 บาท ผ้าชิ้นตีนจก เท่ากับ 8,893.65 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 12,322.10 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 18,483.15 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 8,552.33 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 23,916.57 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 6,695.57 บาท และปลอกหมอนอิง เท่ากับ 45,021.73 บาท ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปี รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 302,264.00 บาท

ตารางที่ 4.24 ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย

ผลิตภัณฑ์	ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย			(4) = (1)+(2)+(3) รวมต้นทุนการผลิต ทั้งสิ้น (บาท)
	(1) วัตถุดิบ ทางตรง	(2) แรงงาน ทางตรง	(3) ค่าใช้จ่ายในการ ผลิต	
เสื้อบุรุษ	23,174.96	38,000.00	45,790.41	106,965.37
เสื้อสตรี	46,124.95	45,600.00	49,788.49	141,513.44
ผ้าชิ้น	6,924.37	31,400.00	8,893.65	47,218.02
ผ้าคลุมไหล่	36,854.97	43,800.00	12,322.10	92,977.07
ผ้าพันคอ	36,967.45	65,700.00	18,483.15	121,150.61
ผ้าม่าน	36,854.97	30,400.00	8,552.33	75,807.30
ผ้าปูโต๊ะ	13,321.24	33,600.00	23,916.57	70,837.81
ผ้าคลุมเตียง	22,798.73	23,800.00	6,695.57	53,294.30
ปลอกหมอนอิง	15,403.11	39,000.00	45,021.73	99,424.84
	238,424.75	351,300.00	219,464.00	809,188.75

ที่มา จากการสัมภาษณ์และคำนวณ

จากตารางที่ 4.24 ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ จากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัยที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปี แยกตามชนิดของผลิตภัณฑ์ พบว่าเสื้อบุรุษ เท่ากับ 106,965.37 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 141,513.44 บาท ผ้าชิ้นตีนจก เท่ากับ 47,218.02 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 92,977.07 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 121,150.61 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 75,807.30 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 70,837.81 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 53,294.30 บาท และปลอกหมอนอิง เท่ากับ 99,424.84 บาท ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปีรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 809,188.75 บาท

2.3.2 ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่เป็นค่าเสื่อมราคา

สินทรัพย์ที่มีการเสื่อมสภาพหรือสึกหรอตามอายุการใช้งาน ต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคา ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาของโรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ อุปกรณ์ในการข้อมสัด้าย อุปกรณ์ในการทอผ้า และอุปกรณ์ในการตัดเย็บ โดยคิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีเส้นตรง ตามอายุการใช้งานของสินทรัพย์ ดังนี้

1) ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามา ก่อนปี 2552 ประกอบด้วย

- 1.1 ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ มูลค่า 600,000.00 บาท ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.2 เตาแก๊ส จำนวน 1 เตา มูลค่า 1,000 บาท ปีที่ได้มาปี พ.ศ. 2547 มีอายุการใช้งาน 10 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี
- 1.3 กี่ทอผ้าพื้นเมือง มีลักษณะทำด้วยไม้ ขนาดกว้าง 60 นิ้ว จำนวน 24 หลัง มูลค่าหลังละ 1,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.4 กี่ทอผ้าพื้นเมือง มีลักษณะทำด้วยไม้ ขนาดกว้าง 70 นิ้ว จำนวน 15 หลัง มูลค่าหลังละ 1,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2547 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี
- 1.5 หลา หรือ เครื่องกรอด้วยไม้ มีลักษณะทำด้วยไม้ จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 350 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.6 เป็ย มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 150 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.7 กวัก มีจำนวน 40 อัน มูลค่าอันละ 50 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2540 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 12 ปี
- 1.8 กระสวย มูลค่าอันละ 50 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีจำนวน 20 อัน มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี และได้มาเมื่อ พ.ศ. 2547 มีจำนวน 15 อัน มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 5 ปี
- 1.9 เพื่อเล็ก มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 600 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.10 เพื่อใหญ่ มีจำนวน 10 อัน มูลค่าอันละ 1,000 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.11 ฟืมเล็ก มีจำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 350 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี
- 1.12 ฟืมใหญ่ มีจำนวน 15 อัน มูลค่าอันละ 800 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.13 บ้าเห่่งน หรือ หางเห่่งน มีจำนวน 15 อัน มูลค่าอันละ 300 บาท ได้มาเมื่อ พ.ศ. 2538 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 14 ปี

1.14 จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 10,000 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2540 อายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 12 ปี และ พ.ศ. 2543 อีกจำนวน 1 เครื่อง ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.15 จักรโพง จำนวน 2 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 3,500 บาท สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 20 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.16 จักรแซงร้งคุดม จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 8,500 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 15 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.17 เครื่องอัดกาว จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 18,000 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2543 มีอายุการใช้งาน 15 ปี ใช้งานมาแล้ว 9 ปี

1.18 เตารีด จำนวน 2 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 650 บาท ปีที่ได้มา พ.ศ. 2549 มีอายุการใช้งาน 5 ปี ใช้งานมาแล้ว 3 ปี

การคิดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง สามารถคำนวณได้ดังตัวอย่าง ดังนี้

มูลค่าโรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้	650,000.00 บาท
อายุการใช้งาน	20 ปี
ค่าเสื่อมราคาต่อปี	= <u>มูลค่าโรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้</u>
อายุการใช้งาน	= <u>650,000.00</u>
	20
	= 32,500.00 บาทต่อปี

สำหรับการคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามา ก่อนปี พ.ศ. 2552 ประเภทอื่น สามารถคำนวณได้เช่นเดียวกับการคิดค่าเสื่อมราคาของโรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ดัง แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามาก่อนปี พ.ศ. 2552

รายการ	(1) มูลค่ารวม (บาท)	(2) อายุการใช้งาน (ปี)	(3) = (1) ÷ (2) ค่าเสื่อมราคาต่อปี (บาท)
โรงเรียน/ศูนย์การเรียนรู้	650,000.00	20	32,500.00
รวม	650,000.00		32,500.00
อุปกรณ์ในการย้อมสีผ้า			
เตาแก๊ส	1,000.00	10	100.00
รวม	1,000.00		100.00
อุปกรณ์ในการทอผ้า			
กี่ทอผ้า	58,500.00	20	2,925.00
หลา	7,000.00	20	350.00
เป็ย	3,000.00	20	150.00
กวั๊ก	2,000.00	20	100.00
กระสวย	1,750.00	20	87.50
เพื่อเล็ก	12,000.00	20	600.00
เพื่อใหญ่	10,000.00	20	500.00
ฟืมเล็ก	7,000.00	20	350.00
ฟืมใหญ่	8,000.00	20	400.00
บัวเห้งน	4,500.00	20	225.00
รวม	113,750.00		5,687.50
อุปกรณ์ในการย็บผ้า			
จักรย็บผ้าอุตสาหกรรม	20,000.00	20	1,000.00
จักรโพ้ง	7,000.00	20	350.00
จักรแซกรังคุม	8,500.00	15	566.67
เครื่องอัดกาว	18,000.00	15	1,200.00
เตารีด	1,300.00	5	260.00
รวม	54,800.00		3,376.67
รวม	819,550.00		41,664.17

ที่มา จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.25 ค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามา ก่อน ปี พ.ศ. 2552 พบว่า ค่าเสื่อมราคาโรงเรียน/ศูนย์การเรียนรู้ 32,500.00 บาท ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ในการทอผ้า ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาเตาแก๊ส 100.00 บาท ค่าเสื่อมราคากี้อผ้า 2,925.00 บาท ค่าเสื่อมราคาหลา 350.00 บาท ค่าเสื่อมราคาเปีย 150.00 บาท ค่าเสื่อมราคากวัก 100.00 บาท ค่าเสื่อมราคากระสวย 87.50 บาท ค่าเสื่อมราคาฝือเล็ก 600.00 บาท ค่าเสื่อมราคาฝือใหญ่ 500.00 บาท ค่าเสื่อมราคาฟืมเล็ก 350.00 บาท ค่าเสื่อมราคาฟืมใหญ่ 400.00 บาท ค่าเสื่อมราคา บ้าเห้งน 225.00 บาท ค่าเสื่อมราคา อุปกรณ์ในการทอผ้ารวมเท่ากับ 5,687.50 บาท และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ในการเย็บผ้า ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม 1,000.00 บาท ค่าเสื่อมราคาจักรโพง เท่ากับ 350.00 บาท ค่าเสื่อมราคาจักรแซกรังคุม เท่ากับ 566.67 บาท ค่าเสื่อมราคาเครื่องอัดกาว เท่ากับ 1,200.00 บาท ค่าเสื่อมราคาเตารีด เท่ากับ 260.00 บาท ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ในการเย็บผ้ารวม เท่ากับ 3,376.67 บาท รวมค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามา ก่อน ปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 41,664.17 บาท

2) ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี 2552 ประกอบด้วย อุปกรณ์ในการย้อมสี อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า อุปกรณ์ในการตัดเย็บ ที่จะต้องจัดหาเพิ่ม หรือเปลี่ยนแทนอุปกรณ์เดิมที่หมดอายุการใช้งานแล้ว มีดังนี้

- 2.1 กะละมังอะลูมิเนียม จำนวน 3 อัน มูลค่าอันละ 550.00 บาท รวมมูลค่า 1,650.00 บาท
- 2.2 กวัก จำนวน 20 อัน อัน มูลค่าอันละ 50 บาท รวมมูลค่า 1,000.00 บาท
- 2.3 ไม้เหยียบ จำนวน 20 คู่ มูลค่าคู่ละ 50.00 บาท รวมมูลค่า 1,000.00 บาท
- 2.4 กระสวย จำนวน 20 อัน อัน มูลค่าอันละ 60.00 บาท รวมมูลค่า 1,200.00 บาท
- 2.5 ไม้ไขว้หูก จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท รวมมูลค่า 300.00 บาท
- 2.6 ไม้แป้นจิด จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 100.00 บาท รวมมูลค่า 2,000.00 บาท
- 2.7 ไม้ผัง จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท รวมมูลค่า 300.00 บาท
- 2.8 หัวหุหมู จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 300.00 บาท รวมมูลค่า 600.00 บาท
- 2.9 ขนเม่น จำนวน 20 อัน มูลค่าอันละ 10.00 บาท รวมมูลค่า 200.00 บาท
- 2.10 ตะกร้อใส่หลอด จำนวน 30 อัน มูลค่าอันละ 25.00 บาท รวมมูลค่า 750.00 บาท
- 2.11 เชือกมัดหูก จำนวน 25 เส้น มูลค่าเส้นละ 50.00 บาท รวมมูลค่า 1,250.00 บาท
- 2.12 จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จำนวน 1 เครื่อง 12,000.00 บาท รวมมูลค่า 12,000.00 บาท
- 2.13 เตารีด จำนวน 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 650.00 บาท รวมมูลค่า 650.00 บาท

การคิดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง สามารถคำนวณได้ดังตัวอย่าง ดังนี้

มูลค่าอะไหล่อะลูมิเนียม	1,650.00 บาท
อายุการใช้งาน	5 ปี
ค่าเสื่อมราคาต่อปี	= $\frac{\text{มูลค่าอะไหล่อะลูมิเนียม}}{\text{อายุการใช้งาน}}$
	= $\frac{1,650.00}{5}$
	= 330.00 บาท ต่อปี

ตารางที่ 4.26 ค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ.2552

รายการ	(1) มูลค่ารวม (บาท)	(2) อายุการใช้งาน (ปี)	(3) = (1) ÷ (2) ค่าเสื่อมราคาต่อปี (บาท)
อะไหล่อะลูมิเนียม	1,650.00	5	330.00
กาว	1,000.00	20	50.00
ไม้เหยียบ	1,000.00	10	100.00
กระสวย	1,200.00	20	60.00
ไม้ไขว้หูก	300.00	10	30.00
ไม้เป็นจิด	2,000.00	10	200.00
ไม้ฝั่ง	300.00	10	30.00
หวีหูหมู	600.00	10	60.00
ขนเม่น	200.00	10	20.00
ตะกร้อใส่หลอด	750.00	5	150.00
เชือกมัดหูก	1,250.00	5	250.00
จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม	12,000.00	20	600.00
เตารีด	650.00	5	130.00
รวม	22,900.00		2,010.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.26 แสดงค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552 พบว่า ค่าเสื่อมราคาคะละมังอะลูมิเนียม เท่ากับ 330.00 บาท ค่าเสื่อมราคากวัก เท่ากับ 50.00 บาท ค่าเสื่อมราคาไม้เหยียบ เท่ากับ 100.00 บาท ค่าเสื่อมราคากระสวย เท่ากับ 60.00 บาท ค่าเสื่อมราคาไม้ไขว้หูก เท่ากับ 30.00 บาท ค่าเสื่อมราคาไม้แป้นขีด เท่ากับ 200.00 บาท ค่าเสื่อมราคาไม้ฟ้ง เท่ากับ 30.00 บาท ค่าเสื่อมราคาหวีหนูหนู เท่ากับ 60.00 บาท ค่าเสื่อมราคาขนเม่น เท่ากับ 20.00 บาท ค่าเสื่อมราคาตะกร้อใส่หลอด เท่ากับ 150 บาท ค่าเสื่อมราคาเชือกมัดหูก เท่ากับ 150.00 บาท ค่าเสื่อมราคาจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม เท่ากับ 600.00 บาท ค่าเสื่อมราคาเตารีด เท่ากับ 130.00 บาท รวมค่าเสื่อมราคาต่อปีของสินทรัพย์ที่ต้องจัดหาในต้นปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 2,010.00 บาท

2.4 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในกลุ่มหัตถกรรม พื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว ประกอบด้วย เงินเดือนคณะกรรมการกลุ่ม ค่าโทรศัพท์ ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ ค่าขนส่งสินค้า และค่าวัสดุสำนักงานใช้ไป ซึ่งจากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว ได้ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปี ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปี

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
เงินเดือนคณะกรรมการกลุ่ม	78,000.00
ค่าโทรศัพท์	6,000.00
ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์	5,400.00
ค่าขนส่งสินค้า	7,200.00
ค่าวัสดุสำนักงานใช้ไป	3,000.00
รวม	99,600.00

ที่มา จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.27 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปีของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว พบว่า เงินเดือนคณะกรรมการกลุ่ม เท่ากับ 78,000 บาท ค่าโทรศัพท์ เท่ากับ 6,000.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ เท่ากับ 5,400.00 บาท ค่าขนส่งสินค้า เท่ากับ 7,200.00 บาท และค่าวัสดุสำนักงานใช้ไป เท่ากับ 3,000.00 บาท

สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จะ ป็นส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ให้กับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด โดยใช้เกณฑ์อัตราร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายต่อปี สามารถคำนวณได้ดังนี้

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปีของเสื้อบุรุษ

$$= \text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปี} * \text{ปริมาณการผลิตของเสื้อบุรุษ}$$

ปริมาณการผลิตรวมต่อปี

$$= \frac{99,600}{1,620}$$

1,620

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผลิตภัณฑ์อื่นสามารถคำนวณได้เช่นเดียวกัน ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแยกตามผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์	ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน
เสื้อบุรุษ	200	12,296.30
เสื้อสตรี	240	14,755.56
ผ้าซิ่น	20	1,229.63
ผ้าคลุมไหล่	240	14,755.56
ผ้าพันคอ	360	22,133.33
ผ้าม่าน	160	9,837.04
ผ้าปูโต๊ะ	80	4,918.52
ผ้าคลุมเตียง	20	1,229.63
ปลอกหมอนอิง	300	18,444.44
รวม	1,620	99,600.00

ที่มา จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.28 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแยกตามผลิตภัณฑ์ พบว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นค่าใช้จ่ายของ เสื้อบุรุษ เท่ากับ 12,296.30 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 14,755.56 บาท ผ้าซิ่น เท่ากับ 1,229.63 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 14,755.56 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 22,133.33 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 9,837.04 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 4,918.52 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 1,229.63 บาท ปลอกหมอนอิง เท่ากับ 18,444.44 บาท

สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง แรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิต และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของแต่ละผลิตภัณฑ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งสิ้นแยกตามผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	วัตถุดิบ ทางตรง	แรงงาน ทางตรง	ค่าใช้จ่ายใน การผลิต	ค่าใช้จ่ายใน การดำเนิน	รวมค่าใช้จ่ายใน การดำเนินงาน ทั้งสิ้น (บาท)
1. เสื้อบุรุษ	23,174.96	38,000.00	45,790.41	12,296.30	106,965.37
2. เสื้อสตรี	46,124.95	45,600.00	49,788.49	14,755.56	141,513.44
3. ผ้าชิ้น	6,924.37	31,400.00	8,893.65	1,229.63	47,218.02
4. ผ้าคลุมไหล่	36,854.97	43,800.00	12,322.10	14,755.56	92,977.07
5. ผ้าพันคอ	36,967.45	65,700.00	18,483.15	22,133.33	121,150.61
6. ผ้าม่าน	36,854.97	30,400.00	8,552.33	9,837.04	75,807.30
7. ผ้าปูโต๊ะ	13,321.24	33,600.00	23,916.57	4,918.52	70,837.81
8. ผ้าคลุมเตียง	22,798.73	23,800.00	6,695.57	1,229.63	53,294.30
9. ปลอกหมอนอิง	15,403.11	39,000.00	45,021.73	18,444.44	99,424.84
รวม	238,424.75	351,300.00	219,464.00	99,600.00	809,188.75

ที่มา จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.29 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแยกตามผลิตภัณฑ์ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า เป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตของเสื้อบุรุษ เท่ากับ 106,965.37 บาท เสื้อสตรี เท่ากับ 141,513.44 บาท ผ้าชิ้น เท่ากับ บาท เท่ากับ 47,218.02 บาท ผ้าคลุมไหล่ เท่ากับ 92,977.07 บาท ผ้าพันคอ เท่ากับ 121,150.61 บาท ผ้าม่าน เท่ากับ 75,807.30 บาท ผ้าปูโต๊ะ เท่ากับ 70,837.81 บาท ผ้าคลุมเตียง เท่ากับ 53,294.30 บาท และ ปลอกหมอนอิง เท่ากับ 99,424.84 บาท ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองที่จ่ายเป็นเงินสดต่อปีรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 809,188.75 บาท

ส่วนที่ 3 ผลตอบแทนจากการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง

กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย เป็นการผลิตตามคำสั่งซื้อ ทำให้ไม่มีสินค้าคงเหลือ ฉะนั้นปริมาณที่จำหน่ายได้จึงคำนวณจากปริมาณผลผลิตของผลิตภัณฑ์ในการศึกษาผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองครั้งนี้ จะศึกษาจากผลิตภัณฑ์แบบรวมกลุ่ม เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันในส่วนของการคำนวณหาผลตอบแทน รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง ปี พ.ศ. 2552 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 รายได้จาก การจองผลิตภัณ์ที่ ปี 2552

ผลิตภัณ์ที่	(1) ปริมาณที่ขายได้ต่อปี (หน่วย)	(2) ราคาขายต่อชิ้น (บาท)	(3) = (1) x (2) รวมรายได้ต่อปี (บาท)
เสื้อบุรุษ	200	650.00	130,000.00
เสื้อสตรี	240	650.00	156,000.00
ผ้าชิ้น	20	3,500.00	70,000.00
ผ้าคลุมไหล่	240	680.00	163,200.00
ผ้าพันคอ	360	250.00	90,000.00
ผ้าม่าน	160	700.00	112,000.00
ผ้าปูโต๊ะ	80	950.00	76,000.00
ผ้าคลุมเตียง	20	2,500.00	50,000.00
ปลอกหมอนอิง	300	350.00	105,000.00
			952,200.00

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 4.30 แสดงถึงปริมาณการจองผลิตภัณ์ของกลุ่มหัตถกรรม
พื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว ปี พ.ศ. 2552 พบว่าเสื้อบุรุษจำหน่ายได้ 200 ตัว ราคาตัวละ 650.00 บาท มี
รายได้เท่ากับ 130,000.00 บาท เสื้อสตรีจำหน่ายได้ 240 ตัว ราคาตัวละ 650.00 บาท มีรายได้เท่ากับ
156,000.00 บาท ผ้าชิ้นดินตงจำหน่ายได้ 20 ผืน ราคาผืนละ 3,500.00 บาท มีรายได้เท่ากับ 70,000.00
บาท ผ้าคลุมไหล่จำหน่ายได้ 240 ผืน ราคาผืนละ 680.00 บาท มีรายได้เท่ากับ 163,200.00 บาท
ผ้าพันคอจำหน่ายได้ 360 ผืน ราคาผืนละ 250.00 บาท มีรายได้เท่ากับ 90,000.00 บาท ผ้าม่านจำหน่าย
ได้ 160 ผืน ราคาผืนละ 700.00 บาท มีรายได้เท่ากับ 112,000.00 บาท ผ้าปูโต๊ะจำหน่ายได้ 80 ผืน ราคา
ผืน 950.00 บาท มีรายได้เท่ากับ 76,000.00 บาท ผ้าคลุมเตียงจำหน่ายได้ 20 ผืน ราคาผืนละ 2,500.00
มีรายได้เท่ากับ 50,000.00 บาท ปลอกหมอนอิงจำหน่ายได้ 300 ใบราคาใบละ 350.00 บาท มีรายได้
เท่ากับ 105,000.00 บาท รายได้รวมทั้งหมด 952,200.00 บาท

ส่วนที่ 4 การประมาณการในอนาคต

การประมาณการในอนาคตเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว ว่ามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในอนาคต โดยจะเป็นการประมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากปีฐาน จากการศึกษารายละเอียดค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จากข้อมูลทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว ในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลปีฐานในการประมาณการ

4.1 การประมาณรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

การประมาณการรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยวแต่ละชนิดในแต่ละปีตลอดอายุโครงการ 10 ปี จากการศึกษาข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 และการสัมภาษณ์รองประธานกลุ่มซึ่งเป็นฝ่ายการตลาดของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยวพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2550 ถึงปี พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมารายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีจากปีฐาน ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงการประมาณการรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตลอดระยะเวลา 10 ปี

ปี	เสื้อบุรุษ	เสื้อสตรี	ผ้าลินิน	ผ้าคลุมไหล่	ผ้าพันคอ	ผ้าฝ้าย	ผ้าปูโต๊ะ	ผ้าคลุมเตียง	ปลอกหมอนอิง	รวม (บาท)
1	130,000.00	156,000.00	70,000.00	163,200.00	90,000.00	112,000.00	76,000.00	50,000.00	105,000.00	952,201.00
2	136,500.00	163,800.00	73,500.00	171,360.00	94,500.00	117,600.00	79,800.00	52,500.00	110,250.00	999,812.00
3	143,325.00	171,990.00	77,175.00	179,928.00	99,225.00	123,480.00	83,790.00	55,125.00	115,762.50	1,049,803.50
4	150,491.25	180,589.50	81,033.75	188,924.40	104,186.25	129,654.00	87,979.50	57,881.25	121,550.63	1,102,294.53
5	158,015.81	189,618.98	85,085.44	198,370.62	109,395.56	136,136.70	92,378.48	60,775.31	127,628.16	1,157,410.05
6	165,916.60	199,099.92	89,339.71	208,289.15	114,865.34	142,943.54	96,997.40	63,814.08	134,009.56	1,215,281.30
7	174,212.43	209,054.92	93,806.69	218,703.61	120,608.61	150,090.71	101,847.27	67,004.78	140,710.04	1,276,046.07
8	182,923.05	219,507.67	98,497.03	229,638.79	126,639.04	157,595.25	106,939.63	70,355.02	147,745.54	1,339,849.02
9	192,069.21	230,483.05	103,421.88	241,120.73	132,970.99	165,475.01	112,286.61	73,872.77	155,132.82	1,406,842.07
10	201,672.67	242,007.20	108,592.98	253,176.76	139,619.54	173,748.76	117,900.94	77,566.41	162,889.46	1,477,184.73
	1,635,126.03	1,962,151.24	880,452.48	2,052,712.06	1,132,010.33	1,408,723.96	955,919.83	628,894.63	1,320,678.72	11,976,669.27

ที่มา จากการศึกษาสัมภาษณ์และคำนวณ

จากตารางที่ 4.31 แสดงรายละเอียดประมาณการรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ตลอดระยะเวลา 10 ปี พบว่า ปีที่ 1 มีรายได้เท่ากับ 952,201.00 บาท ปีที่ 2 มีรายได้เท่ากับ 999,812.00 บาท ปีที่ 3 มีรายได้เท่ากับ 1,049,803.50 บาท ปีที่ 4 มีรายได้เท่ากับ 1,102,294.53 บาท ปีที่ 5 มีรายได้เท่ากับ 1,157,410.05 บาท ปีที่ 6 มีรายได้เท่ากับ 1,215,281.30 บาท ปีที่ 7 มีรายได้เท่ากับ 1,276,046.07 บาท ปีที่ 8 มีรายได้เท่ากับ 1,339,849.02 บาท ปีที่ 9 มีรายได้เท่ากับ 1,406,842.07 บาท ปีที่ 10 มีรายได้เท่ากับ 1,477,184.73 บาท รวมรายได้ทั้งสิ้น 11,976,669.27 บาท

4.2 การประมาณค่าใช้จ่ายในผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย

ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเลี้ยว ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน มีรายละเอียดการประมาณการค่าใช้จ่าย ดังนี้

4.2.1 การประมาณค่าใช้จ่ายในการลงทุน

ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดหาสินทรัพย์ที่ใช้ในการผลิต โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สินทรัพย์ที่ได้มีการจัดหามาก่อนปี พ.ศ. 2552 และได้มีการซื้อสินทรัพย์มาเปลี่ยนแทนสินทรัพย์ที่หมดอายุการใช้งาน และทางกลุ่มได้มีการวางแผนการปรับปรุง โรงเรือน หรือศูนย์การเรียนรู้

4.2.2 การประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และ ค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งประมาณการจากข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 มีแนวโน้มของต้นทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ค่าวัตถุดิบทางตรง คือ ค่าเส้นด้าย และค่าส่วนผสมย้อมผ้า มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากปีฐานประมาณร้อยละ 3 ของค่าวัตถุดิบทางตรงในแต่ละปี

ค่าแรงงานทางตรง คือ ค่าจ้างทอผ้า และค่าจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า โดยจ่ายค่าจ้างเป็นรายชิ้น โดยกรรมการของกลุ่มเป็นผู้กำหนดอัตราค่าแรงงาน โดยจะปรับค่าแรงงานตามความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการทอผ้าและตัดเย็บผ้า ประกอบกับค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น ตามอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำของจังหวัด ค่าแรงงานทางตรงมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากปีฐานประมาณร้อยละ 2 ของค่าแรงงานทางตรงในแต่ละปี

ค่าใช้จ่ายในการผลิต คือ วัตถุดิบทางอ้อม เงินเดือน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าซ่อมแซม และค่าวัสดุใช้ไป มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากปีฐานประมาณร้อยละ 2 ของค่าใช้จ่ายในแต่ละปี

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คือ เงินเดือนคณะกรรมการของกลุ่ม ค่าโทรศัพท์
ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ ค่าขนส่งสินค้า และวัสดุสำนักงานใช้ไป มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากปี
ฐานประมาณร้อยละ 2 ของค่าใช้จ่ายในแต่ละปี
การประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรม
พื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.32 รายละเอียดการประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ ตลอดระยะเวลา 10 ปี

ปีที่	ค่าใช้จ่ายในการลงทุน (บาท)				ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (บาท)						รวมทั้งสิ้น (บาท)
	โรงเรือน หรือศูนย์ การเรียนรู้	อุปกรณ์ใน การเตรียม เส้นด้าย	ที่ทอผ้าและ อุปกรณ์ การทอผ้า	จักรเย็บผ้า อุตสาหกรรม และอุปกรณ์ใน การตัดเย็บ	รวม	วัสดุ ทางตรง	แรงงาน ทางตรง	ค่าใช้จ่ายใน การผลิต	ค่าใช้จ่าย ในการ ดำเนินงาน	รวม	
0	195,000.00	2,150.00	53,387.50	37,120.00	287,657.50	-	-	-	-	287,657.50	
1	-	-	-	-	-	238,424.75	351,300.00	219,464.00	99,600.00	908,788.75	
2	-	-	-	-	-	245,577.50	358,326.00	223,853.28	101,592.00	929,348.78	
3	-	-	-	-	-	252,944.82	365,492.52	228,330.35	103,623.84	950,391.53	
4	-	-	-	-	-	260,533.16	372,802.37	232,896.95	105,696.32	971,928.80	
5	-	1,000.00	58,500.00	-	59,500.00	268,349.16	380,258.42	237,554.89	107,810.24	993,972.71	
6	50,000.00	-	-	-	50,000.00	276,399.63	387,863.59	242,305.99	109,966.45	1,016,535.66	
7	-	-	-	-	-	284,691.62	395,620.86	247,152.11	112,165.78	1,039,630.37	
8	-	-	-	-	-	293,232.37	403,533.28	252,095.15	114,409.09	1,063,269.89	
9	-	-	-	-	-	302,029.34	411,603.94	257,137.05	116,697.27	1,087,467.61	
10	-	-	-	-	-	311,090.22	419,836.02	262,279.80	119,031.22	1,112,237.26	
รวม	245,000.00	3,150.00	111,887.50	37,120.00	397,157.50	2,733,272.59	3,846,636.99	2,403,069.57	1,090,592.21	10,073,571.36	

ที่มา : จากการศึกษาและทำการคำนวณ

จากตารางที่ 4.32 แสดงรายละเอียดการประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ ตลอดระยะเวลา 10 ปี พบว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในปีแรก เท่ากับ 287,657.50 บาท และได้วางแผนว่าจะมีการลงทุนในอุปกรณ์ในการเตรียมเส้นด้าย 1,000.00 บาท อุปกรณ์ในการทอผ้า 58,500.00 บาท รวมถึงจะทำการปรับปรุง โรงเรือนหรือศูนย์การเรียนรู้ 50,000.00 บาท รวมค่าใช้จ่ายในการลงทุน 397,157.50 บาท และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง เท่ากับ 2,733,272.59 บาท ค่าแรงงานทางตรง เท่ากับ 3,846,636.99 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,403,069.57 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เท่ากับ 1,090,592.21 บาท รวมต้นทุนในการผลิตทั้งสิ้น 10,470,728.86 บาท

4.3 การประมาณการกระแสเงินสดรับสุทธิ

ผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว คือ รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง หักด้วยค่าใช้จ่ายในการลงทุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นกระแสเงินสดรับสุทธิของการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ ตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ประมาณการกระแสเงินสดรับสุทธิ ตลอดระยะเวลา 10 ปี

ปีที่	กระแสเงินสดรับ (บาท)	กระแสเงินสดจ่าย (บาท)			กระแสเงินสดรับสุทธิ (บาท)	กระแสเงินสดรับสุทธิสะสม (บาท)
		ค่าใช้จ่ายลงทุน	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	รวม		
0		287,657.50		287,657.50	(287,657.50)	(287,657.50)
1	952,201.00	-	908,788.75	908,788.75	43,412.25	(244,245.25)
2	999,812.00	-	929,348.78	929,348.78	70,463.22	(173,782.03)
3	1,049,803.50	-	950,391.53	950,391.53	99,411.97	(74,370.05)
4	1,102,294.53	-	971,928.80	971,928.80	130,365.72	55,995.67
5	1,157,410.05	59,500.00	993,972.71	1,053,472.71	103,937.34	159,933.01
6	1,215,281.30	50,000.00	1,016,535.66	1,066,535.66	148,745.65	308,678.65
7	1,276,046.07	-	1,039,630.37	1,039,630.37	236,415.70	545,094.35
8	1,339,849.02	-	1,063,269.89	1,063,269.89	276,579.13	821,673.49
9	1,406,842.07	-	1,087,467.61	1,087,467.61	319,374.46	1,141,047.95
10	1,477,184.73	-	1,112,237.26	1,112,237.26	364,947.47	1,505,995.42
	11,976,724.27	397,157.50	10,073,571.36	10,470,728.86	1,793,652.92	

ที่มา : จากการสัมภาษณ์และการคำนวณ

จากตารางที่ 4.33 แสดงรายละเอียดประมาณการกระแสเงินสดรับสุทธิ ตลอดระยะเวลา 10 ปี พบว่า กระแสเงินสดรับ เท่ากับ 11,976,724.27 บาท กระแสเงินสดจ่ายในการลงทุน เท่ากับ 397,157.50 บาท กระแสเงินสดจ่ายในการดำเนินงาน เท่ากับ 10,470,728.86 บาท และกระแสเงินสดรับสุทธิ เท่ากับ 1,793,652.92 บาท

ส่วนที่ 5 การประเมินโครงการลงทุน

ผลตอบแทนหรือรายได้จากการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว จะนำมาวิเคราะห์ผลตอบแทนในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดอายุโครงการ 10 ปี โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน 3 วิธี ดังนี้

- 1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)
- 2 มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value)
- 3 อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return)

1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) การคำนวณหาระยะเวลาคืนทุนทำได้โดยรวมกระแสเงินสดสุทธิตั้งแต่ปีที่ 1 เป็นต้นไป จนกระทั่งจำนวนรวมของกระแสเงินสดรับสุทธิ เท่ากับกระแสเงินสดจ่าย หรือ จำนวนเงินลงทุนในปีที่ 0 โดยนำข้อมูลจากตารางที่ 4.33 มาคำนวณ ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระยะเวลาในการคืนทุน} &= \text{ปีที่ 1} + \text{ปีที่ 2} + \text{ปีที่ 3} + \text{ปีที่ 4} \\ &= 43,412.25 + 70,463.22 + 99,411.97 + 74,370.05 / 130,365.72 \\ &= 3.57 \text{ ปี หรือ } 3 \text{ ปี } 7 \text{ เดือน} \end{aligned}$$

ดังนั้น ระยะเวลาคืนทุนของการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว เท่ากับ 3 ปี 7 เดือน ซึ่งระยะเวลาคืนทุน น้อยกว่าอายุของโครงการลงทุน

2 มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value) การคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิของการลงทุนในผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย โดยได้กำหนดให้ต้นทุนเสียโอกาส หรืออัตราคิดลด (Discount Rate) เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั่วไป โดยใช้ข้อมูลจากตารางที่ 4.28 ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มาตรฐานขั้นต่ำ (Minimum Retail Rate: MRR) ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เท่ากับร้อยละ 6.45 ซึ่งเป็นอัตรา ณ เดือนพฤษภาคม 2553

จากสูตร
$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{R}{(1+k)^t} - C_0$$

กำหนดให้ R_T = กระแสเงินสดรับสุทธิรายปี
 C_0 = เงินสดจ่ายลงทุนสุทธิ
 t = ปีที่รับ (จ่าย) เงินสด (1 ถึง n)
 n = อายุโครงการ
 k = อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ

โดยค่า Present Value of \$1.00 มาจาก $1 / (1+k)^n$ ดังนั้น มูลค่าปัจจุบันสุทธิแสดงการคำนวณได้ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 มูลค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดรับสุทธิ

ปีที่	(1) กระแสเงินสดรับสุทธิ (บาท)	(2) อัตราคิดลด ร้อยละ 6.45	(3) = (1) x (2) มูลค่าปัจจุบัน (บาท)
0	(287,657.50)	1.0000	(287,657.50)
1	43,412.25	0.9394	40,781.47
2	70,463.22	0.8825	62,183.80
3	99,411.97	0.8290	82,412.53
4	130,365.72	0.7788	101,528.82
5	103,937.34	0.7316	76,040.56
6	148,745.65	0.6873	102,232.88
7	236,415.70	0.6456	152,629.98
8	276,579.13	0.6065	167,745.24
9	319,374.46	0.5698	181,979.57
10	364,947.47	0.5352	195,319.89
	รวมผลตอบแทน 10 ปี		1,162,854.73
	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ		875,197.23

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มาตรฐานขั้นต่ำของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ณ เดือน

พฤษภาคม 2553

จากตารางที่ 4.34 แสดงการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนจากการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัยในระยะเวลา 10 ปี เท่ากับ 1,162,854.73 บาท มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 875,197.23 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์

3. อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) เป็นการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับการลงทุนในโครงการ โดยใช้ข้อมูลจากตารางที่ 4.28 ซึ่งอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจะเป็นอัตราที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับเงินสดจ่ายลงทุนสุทธิ แสดงการคำนวณได้ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงจากการผลิตผลิตภัณฑ์

ปีที่	กระแสเงินสดรับสุทธิ (บาท)	อัตราคิดลดร้อยละ 35	มูลค่าปัจจุบัน (บาท)	อัตราคิดลดร้อยละ 38	มูลค่าปัจจุบัน (บาท)
0	(287,657.50)	1.0000	(287,657.50)	1.0000	(287,657.50)
1	43,412.25	0.7407	32,155.45	0.7246	31,456.51
2	70,463.22	0.5487	38,663.17	0.5251	37,000.24
3	99,411.97	0.4064	40,401.03	0.3805	37,826.26
4	130,365.72	0.3011	39,253.12	0.2757	35,941.83
5	103,937.34	0.223	23,178.03	0.1998	20,766.68
6	148,745.65	0.1652	24,572.78	0.1448	21,538.37
7	236,415.70	0.1224	28,937.28	0.1049	24,800.01
8	276,579.13	0.0906	25,058.07	0.0760	21,020.01
9	319,374.46	0.0671	21,430.03	0.0551	17,597.53
10	364,947.47	0.0497	18,137.89	0.0399	14,561.40
FV			291,786.84		262,508.85
NPV			4,129.34		(25,148.65)

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.35 แสดงการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงจากการผลิตผลิตภัณฑ์พบว่า อัตราดอกเบี้ยที่เป็นอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) ของโครงการต้องเป็นอัตราคิดลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 0 ดังนั้น อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) ของการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัย มีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 35 ถึง ร้อยละ 38

อัตราคิดลด	มูลค่าปัจจุบัน (NPV) บาท
ร้อยละ 35	4,129.34
ร้อยละ 38	(25,148.65)
ผลต่าง ร้อยละ 3	21,019.31
IRR	= $\frac{\text{ร้อยละ 35} + 4,129.34}{21,019.31} (\text{ร้อยละ 38} - \text{ร้อยละ 35})$
	= ร้อยละ 35 + 0.1964 (38-35)
	= ร้อยละ 35 + 0.5894
	= ร้อยละ 35.5894

จากตารางที่ 4.35 แสดงการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงจากการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง ในระยะเวลา 10 ปี อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงต้องเป็นอัตราส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับศูนย์พอดี ดังนั้น อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) ของการลงทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง เท่ากับร้อยละ 35.59 ซึ่งอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมจากธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน)

จากผลการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณหาดเสี้ยว พบว่า มีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) ประมาณ 3 ปี 7 เดือน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) ที่อัตราคิดลด ร้อยละ 6.45 เท่ากับ 875,197.23 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (Internal Rate of Return: IRR) เท่ากับ ร้อยละ 35.59 ซึ่งมีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 6.45

ส่วนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่ากลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน โบราณ หาดเสี้ยวมีปัญหาและอุปสรรคในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง ดังนี้

1. ด้านการจัดการบริหารงานของกลุ่ม คือ ประธานกลุ่มและรองประธานกลุ่มเป็นผู้บริหาร ดำเนินงานทั้งหมด สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมน้อย เนื่องจากสมาชิกประกอบอาชีพทอผ้าเป็นอาชีพรอง

2. การจัดหาวัตถุดิบ คือ ทางกลุ่มยังคงขาดแคลนวัตถุดิบ การสั่งซื้อวัตถุดิบที่มีคุณภาพในท้องถิ่นมีจำนวนไม่เพียงพอ กิจการต้องซื้อวัตถุดิบจากจังหวัดอื่น ซึ่งการสั่งซื้อแต่ละครั้งต้องสั่งซื้อในปริมาณมากพอที่จะทำให้ผู้จำหน่ายนำวัตถุดิบมาส่งให้กับทางกลุ่ม และเส้นด้ายมักจะเกิดปัญหาขาดบ่อยในระหว่างการทอผ้า จึงจำเป็นต้องใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพและแรงงานที่มีทักษะความสามารถ

3. กระบวนการผลิต คือ ผู้ผลิตส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจวิธีการทอผ้าเพื่อให้มีคุณภาพดี และกรรมวิธีการผลิตยังเป็นแบบเก่า ลวดลายยังคงเป็นแบบเก่า และการถ่ายทอดทำกันในวงจำกัด ขาดผู้สืบทอดอย่างจริงจัง ขาดแรงงานคนทอผ้าที่มีความสามารถในการทอผ้าลวดลายใหม่ๆ เนื่องจากสมาชิกที่รับทอผ้าจะคุ้นเคยกับการทอผ้าแบบดั้งเดิม และเมื่อต้องการเปลี่ยนแปลงลวดลายสมาชิกก็เกิดการเรียนรู้ได้ช้า สำหรับอุปกรณ์ในการผลิตส่วนที่ 5 มีอายุการใช้งานนานทำให้ทางกลุ่มต้องมีการซ่อมแซมบ่อย มีการดูแลรักษาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ต้องเสียค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาสูง

4. การบัญชีและการเงิน คือ กิจการยังขาดการจัดการด้านระบบการบัญชี และทางกลุ่มยังต้องการเงินทุนหมุนเวียน